

1.2018

Vår kyrkas mission

Kirkkomme Lähetys

*Me uskomme
Pyhään Henkeen,
Herraan ja eläväksi tekijään.*

Sivut 4-21

Rolf Steffansson:

*"Lähetystyöstä on opittava
puhumaan ymmärrettävällä kielellä."*

Sivut 40-41

*KMN:n maailman-
lähetyskonferenssi
Tansaniassa*

Sivut 22-25

KIRKKOHALITUS[†]
Kirkon lähetystyön keskus

Osoitteenmuutokset

Puhelin: 09 18021
Sähköposti: lahetyslehti.
kirkkohallitus@evl.fi
Kirkkohallitus/KLK
PL 210, 00131 Helsinki

Julkaisija

Kirkon lähetystöjen keskus
PL 210, 00131 Helsinki
Puhelin 09 18021
Faksi 09 1802 350
sakasti.evl.fi/
kirkkommelähetys

Päätoimittaja

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Toimitussihteeri

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Toimitus

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Saija Tiilikainen

Paino

Grano Oy

Taitto

Jouni Halonen, Grano Oy

Painos

3300 kpl

Lehti ilmestyy

kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
lokakuussa 2018.

Lehti lähetetään seura-
kuntiin, uskonnonopettajille,
kirkon lähetysjärjestöille
ja hiippakuntien tuomio-
kapituleihin.

ISSN 0789-5135

ISSN 2242-3877 (verkko)

Kirkkomme Lähetys 1/2018

Teema: Pyhä Henki

Luterilainen, katolilainen ja
helluntailainen lähetystyöntekijä
kertovat, kuinka Pyhä Henki on
mukana heidän arjessaan. **Sivut 4–9.**

Juhlan paikka

Professori **Antti Laato** on
löytänyt lähetystöjen kulmaki-
ven profeetta Joelin kirjasta.
Sivut 15–17.

Summary

This issue of our journal *The Mission of Our Church* deals thematically with the topics presented in the 14th World Mission Conference of the World Council of Churches, held in Arusha, Tanzania, last March. The title of the ecumenical conference, “Moving in the Spirit: Called to Transforming Discipleship” was strongly connected with African spirituality. It has become urgent in World Christianity to understand more deeply what it means to be a disciple of Jesus, following Jesus and carrying the cross.

Sisältö

4-25	Pyhä Henki ja lähetys	44	Kierrätyspiste: Domini
27	Raamattu: Jukka Jämsén		Life
28-32	Kirjat	45	Kolumni: Britt-Helen
33-43	Ajankohtaista		Lindman
39	Lähetysteologin pöydältä:	46-47	Aktuellt
	Jaakko Rusama	48	Rukous

KANSIKUVA Kansainvälisen työn sihteeri Minna-Sisko Mäkinen rukoilee kummipoikansa kanssa. Juttu sivuilla 10-11. Kuva Esko Jämsä

Arushassa ravisteltiin ennakkoluuloja

LÄHETYSKONFERENSSI. Ekumeeninen konferenssi. Afrikkalainen konferenssi. Nuorten konferenssi. Tällaisin sanoin on kuvattu Kirkkojen maailmanneuvoston Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen komission järjestämää maailmanlähetyksen konferenssia Arushassa, Tansaniassa viime maaliskuussa. Maailmanlähetyksen konferenssissa oli hienoa nähdä kristinuskon ja erityisesti afrikkalaisen kristillisyyden elinvoimaisuus. Elävästi pidetyt puheet, laulut, rytmit, tanssit, taputukset ja liike ovat arkipäivää messussa. Meidän tavallisissa sunnuntaimessuissamme Suomessa tällainen herättäisi seurakuntalaisissa levottomuutta tai ainakin epämukavuuden tunnetta.

Kavahdamme vaistomaisesti sellaista, joka tuntuu meistä vieraalta tai oudolta. Lisäksi olemme omien ajatustemme ja ennakkokäsitystemme sitomia. Jos afrikkalainen kristillisuus liittyy ajattelussamme jotenkin primitiiviseen tai ei kovin kehittyneeseen kulttuuriin muotoon, on selvää, että sen ilmenemismuodotkin tuntuvat meistä vierailta eivätkä kovin kehittyneiltä. Olisiko niin, että ajattelussamme liitämme sanan ”Afrikka” sanaan ”kehitysyhteistyö” tai ”köyhyys”? Näemmekö Afrikan vain maanosana, joka on vasta kehittymässä kohti jotakin sellaista, jonka me ”kehittyneet” olemme jo saavuttaneet?

Yhtenä konferenssin paikallisena isäntänä toimi Tansanian evankelis-luterilainen kirkko,

Aarne Ormio

Elävästi pidetyt puheet, tanssit ja taputukset ovat arkipäivää messussa.

ECLT. Se on maailman toiseksi suurin luterilainen kirkko, jolla on noin 6,5 miljoonaa jäsentä. Kasvavalla kirkolla on omat ongelmansa, mutta sillä olisi meille myös paljon annettavaa.

Maailmanlähetyksen konferenssin teemana oli ”transforming discipleship”, muuttuva tai muuttava opetuslapseus. Oli hienoa nähdä Arushassa noin tuhat erilaista ihmistä eri puolilta maapalloa. Heillä oli sama halu: osallistua Jumalan lähetykseen Jeesuksen seuraajina. Me tarvitsemme Suomessa omiin seurakuntiimme ja yhteisöihimme samantyyppistä intoa ja halua elää aidosti todeksi kristillistä uskoa. Meillä on Afrikan ja muiden maanosien kristityiltä paljon opittavaa. Haluammeko oppia heiltä?

Lue lisää Arushan konferenssista tämän lehden sivuilta 12–13 ja 22–25.

Risto Jukko, TT, FT

Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja

Kirkkomme Lähetys 50 vuotta sitten

Työ vakiintuu Hong Kongissa

UUSIEN TYÖNTEKIJÖIDEN lähettäminen merkitsee Suomen Lähetysseuran väliaikaisesti keskeytyneen työpanoksen vakiinnuttamista Hong Kongissa. Jatkuvasti on tuettu taloudellisesti seminaaria sekä luterilaista kirjankustannusliikettä. - - - Suomen Lähetysseuran työ pyritään sovittamaan yhteen ELCHK:n ja kahden norjalaisen lähetysseuran (NMS ja NLM) työn kanssa. Koulutyö on yleisin työmuoto. Siihen jouduttaneen mukaan. ELCHK:n johto on suositellut eräitä teollisuusalueita mahdollisina työpisteinä teollisuusevankelioimiskeskuksen avaamista var-

ten. Pakolaistyöhön jouduttaneen mukaan jossain muodossa. Nuorisokeskuksen avaamista on suositeltu norjalaisen NMS:n tapaan. Aluksi joutuvat kentälle matkustavat lähetit kielikouluun kahdeksi vuodeksi (New Asia College) opiskelemaan kantonin murretta. Opiskeluvaiheen aikana selvinnee lopullisesti, missä ja millaisessa muodossa Suomen Lähetysseuran työ Hong Kongissa aloitetaan.

Seikku Paunonen

Kirkkomme Lähetys helmikuu 1968.

Kirsti Malmi

Seurakunnan vapaaehtoinen Jüri Vunk tarjoilee lapsille voileipiä Lasnamäellä.

"Johdatusta pienissäkin kohtaamisissa"

Kolme lähetystyöntekijää kertoo suhteestaan Pyhään Henkeen.

MINUN TARINANI.

Musiikkievangelista, diakoni

Kirsti Malmi, Kansanlähetyksen
lähetystyöntekijä, Viro.

MUUTIN VIROON ensimmäistä kertaa 20 vuotta sitten. Ensin olin Operaatio Mobilisaation tiimissä kolme vuotta Tartossa, minkä jälkeen kävin Kansanlähetyksen lähetyskurssin. Vuonna 2003 muutin tänne Tallinnan seudulle.

Viime vuodet olen toiminut kiertävänä musiikkievangelistana muun muassa kehitysvammaisten parissa. Tällä hetkellä työskentelen eniten Lasnamäen kaupunginosassa, jonne olemme perustamassa luterilaista seurakuntaa. Olemme saaneet käyttöömmme vuokratilan, joka on avannut monia mahdollisuuksia. Seurakunnan ydinjoukko on vielä hyvin pieni. Kutsun välittäminen uusille ihmisille on haaste.

Keskustelu voi avautua kysymyksestä, miksi te tarjoatte ilmaiseksi.

Nokipannukahvia ja kirpputoreja

Olemme järjestäneet erilaisia tavoittavan työn tempauksia. Silloin tällöin menemme nokipannukahvin kanssa kujille tai puistoihin. Kesällä Kansanlähetysopestolta tuli sporttitiimi apuun ja järjestimme hauskoja liikuntatapahtumia. Tarjosimme kahvia ja pientä purtavaa ja jaoimme kutsuja. Se oli kivaa. Olimme kahdessa eri puistossa sekä isossa kaupungin vuokratalokorttelissa. Kun menimme vuokrakorttelin pallokentälle virittelemään nokipannukahveja, paikalle pölähti paljon lapsia. Voi-leipiä meni niin paljon kuin saimme tehtyä.

Kesällä pidimme myös kirpputoria seurakunnan tilassa. Se oli monella tavalla hyvä juttu. Sen kautta tulimme näkyvämmiksi Lasnamäellä asuville ihmisille. Moni rohkeni piipahtaa sisällä katsomassa, mikä tämä oikein on. Kirpputorin pitäminen rakensi myös yhteyttä vapaaehtoisten ja työntekijöiden kesken.

Virolaiset unohtivat, että unohtivat

Virolaiset suhtautuvat usein varovaisesti, välinpitämättömästi tai jopa torjuvasti kristinuskoon. On ihmisiä, jotka ovat omaksuneet halveksivan asenteen jo äidinmaidossa tai koulussa. Toisaalta virolaiset tiedostavat, että heidän esivanhempansa olivat kristittyjä ja kävivät kirkossa. Monta sukupolvea on kuitenkin jäänyt väliin. Jo isovanhempien sukupolvi on saanut ateistisen kasvatuksen. Joskus kuulin tällaisen määritelmän jälkikristillisestä yhteiskunnasta: sen jäsenet ovat unohtaneet sen, mitä ovat unohtaneet. Luulen, että Virossa asia on juuri näin.

Olemme yrittäneet lähestyä virolaisia mahdollisimman ystävällisesti. Jotkut kiertävät ilmaisen kahvitarjoilunkin kaukaa ajatellen, että joku takajatus tässä täytyy olla. Jotkut tulevat uteliaisuudesta katsomaan. Joskus keskustelu voi avautua siitä, että joku tulee kysymään, miksi te tarjoatte ilmaiseksi. Siihen voimme vastata vaikkapa, että se on taivaan lahja tai kirkon tervehdys.

Kirsti Malmi Lasnamäen maisemissa Tallinnassa.

Koen, että Jumala antaa ideoita, kun suunnittelemme aktiojuttuja. Viime syksynä saimme heijastimia jaettavaksi ja se oli kiva tapa tavoittaa ihmisiä.

Jumala järjestää paremmin

Jumala avaa ovia ja yhteyksiä. Olen oppinut antautumaan virran vietäväksi, sillä tiedän, että Jumala pystyy järjestämään paremmin.

Olen kotiutunut Viroon hyvin ja koen olevani omalla paikallani. Tietysti välillä tulee epäilyksen hetkiä ja kysymyksiä, että onko minusta tähän.

Minua on rohkaissut se, että näen Jumalan läsnäoloa ja johdatusta pienissäkin kohtaamisissa. Tai siinä, että Jumala rohkaisee ihmistä vaikka laulun kautta. En kaipaa massatilaisuuksia, pienet kohtaamiset ovat arvokkaita. On ihmeellistä, että Jumala voi koskettaa ja hoitaa toista ihmistä silloinkin, kun en koe olevani vahvoilla. Herra on heikoissa väkevä.

Viro on kivikkoinen pelto. Venäläisessä kulttuurissa kristinuskolla on luonnollisempi paikka. Viime pääsiäisenä kävin Lasnamäen jumalanpalveluksen jälkeen jakamassa puistossa ylimääräiset maalatut pääsiäismunat ja sanoin, että Kristus on ylösnoussut. Venäjänkieliset ottivat munat iloitteensa ja vastasivat ”totisesti ylösnoussut”. Virolaisille munien kristillinen sanoma oli jäänyt vieraaksi, vaikka munien koristelu kuuluu monien pääsiäiseen. Ehkäpä Lasnamäen venäjänkielinen väestö on suotuisampaa maaperää evankeliumille.

Elina Huusari

”Henki ei erota, vaan yhdistää”

MINUN TARINANI.

Isä Toan Tri Nguyen, 40, Helsingin Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kappalainen ja Helsingin katolisen hiippakunnan lähetystyöasioiden hoitaja.

EN VOI tehdä työtäni ilman Pyhää Henkeä. Liikun eri puolilla Suomea ja jaan sakramentteja, opetan kirkon uskoa, vietän Pyhää Messua ja annan sielunhoitoa.

Asun Pyhän Henrikin seurakunnan pappilan yläkerrassa yhdessä toisten seurakunnan pappien kanssa. Päivä alkaa pappilan vieressä sijaitsevassa katedraalissa aamumessulla. On hyvä, että asume kirkon vieressä. Ihmiset voivat soittaa ovikelloa milloin vain ja pyytää esimerkiksi päästä ripittäytymään.

Pyhä Henki kutsuu meitä sekä antamaan että ottamaan vastaan, varallisuudestamme riippumatta. Vaikka seurakuntamme saa kolmanneksen varoistaan lahjoituksina muilta katolisilta hiippakunnilta, me myös keräämme varoja köyhien maiden nuorille seurakunnille ja osallistumme laupudentyöhön kotimaassa ja ulkomailla. Vaikka olemme riippuvaisia muista, annamme myös itse.

Ristiretkiä siirtomaissa

Synnyin Etelä-Vietnamissa katoliseen perheeseen kaupungissa nimeltä Tra Vinh. Isäni tuli Suomeen venepakolaisena. Olemme olleet katolilaisia jo monessa sukupolvessa. Vietnam oli Ranskan siirtomaa ja maahan saapui ranskalaisia dominiikaaneja ja jesuiittoja lähetystyöhön.

Vietin lapsena mielelläni aikaa kirkossa. Olin messupalvelijana ja tekstinlukijana ja lauloin kuorossa. Nunnat opettivat minulle kristinuskoa. Pappaja katselin ihailen, heillä oli auktoriteettia ja arvokkaat vaatteet. Halusin omistautua Jumalalle ja olla heidän kaltaisensa.

Perheeni tuli Suomeen pakolaisina 1990-luvulla, olin silloin 13-vuotias. Aloitin täällä uuden elämän vieraan kielen ja kulttuurin keskellä. Pappiskutsumukseni vahvistui ja lukion jälkeen opiskelin Lontoossa filosofiaa ja Roomassa teologiaa. Väittelin tohtoriksi ekumeniasta Pyhän Ristin paavillisessa yliopistossa.

Samaan suuntaan

Pyhä Henki kutsuu aina yhteyteen. Hän yhdistää kristittyjä, kun rukoilemme yhdessä, lievitämme yhdessä maailman hätää ja teemme yhdessä työtä totuuden puolesta.

Hän kutsuu papiston hierarkkisten lahjojen ja maallikoiden karismaattisten lahjojen kautta. Pyhän Hengen lahjat vaikuttavat aina samaan suuntaan, kohti yhteyttä apostolisen piispainkollegion johdossa. Jos syntyy hajaannusta, silloin vaikuttaa hajaannuksen henki.

Jeesus teki paljon työtä, mutta vetäytyi kuitenkin syrjäisille seuduille rukoilemaan Isää. Vaikka meillä papeillakin on paljon työtä, oleminen Jeesuksen kanssa on hyvin tärkeää.

Omatunto on
Jumalan pyhäkkö.

Vietämme joka kuukausi yhden päivän ja joka vuosi yhden viikon rukousretiriitissä. Retiriittien messuissa koen Pyhän Hengen läheisyyttä erityisesti adoraation aikana. Tunnen, että Jumala on meidän kanssamme, Hän, jonka nimi on Immanuel.

Myös luonnon keskellä Pyhä Henki kehottaa minua ylistämään Luojaa. Muistan tällaisia hetkiä erityisesti Italian Assisista, Mekong-joen suistosta ja souturetkeltä Alavudelta. Sumu järven yllä toi mieleen raamatunkohdan, jossa Jumalan Henki liikkui veden päällä.

Toinen Kristus

Kun ihmiset tulevat rippituoliin etsimään Jumalta anteeksiantoa ja apua, koen lyhyen dialogin aikana Pyhän Hengen vaikutusta. Se on pyhä hetki. Olen kiitollinen Jumalalle, että saan olla pappi ja julistaa ihmisille anteeksiantamusta.

Pyhällä Hengellä täytynyt ihminen on täynnä rakkautta ja totuutta. Hänestä tulee lähimmäisel-

leen toinen Kristus. Jokainen pyhän Kolminaisuuden nimessä kastettu kristitty, joka tunnustaa Jeesuksen Vapahtajaksi, voi täyttyä Pyhällä Hengellä.

Pyhä Henki toimii myös näkyvän kirkon ulkopuolella. Minulla on buddhalaisia ystäviä, ja heidänkin elämässään on Pyhän Hengen siemeniä. Ne ilmenevät rakkautena.

Pyhä Henki vaikuttaa kaikissa ihmisissä myös omantunnon kautta. Omatunto on Jumalan pyhäkkö. Kirkon tehtävä on mennä kaikkia ihmisiä vastaan ja julistaa, että Kristus on tie, totuus ja elämä. Jatkamme tätä työtä Kristuksen paluuseen asti.

Pyhä Henki johtaa kirkon lähetysten tielle. Hän on kirkon sielu, jota ilman Kristuksesta ei voi julistaa mitään.

Danielle Miettinen

Isä Toan Tri Nguyen kokee erityistä Pyhän Hengen läsnäoloa messun adoraatiossa ja julistaessaan rippituolissa syntejä anteeksi.

"Kun Pyhä Henki lähettää, tulokset ovat valtavat"

MINUN TARINANI.

*Fidan muslimityön kouluttaja ja koor-
dinaattori, sosiaaliskasvattaja Hannu
Lahtinen.*

MINUT SAA vieläkin aamuisin sängystä ylös näky, jonka näin nuorena miehenä Suolahden helluntaiseurakunnassa. Silmieni eteen avattiin kärsivä muslimimaailma. Ennen olin pitänyt sitä pelottavana, jopa vastenmielisenä. Jumala kuitenkin vaikuttaa tahtomista ja tekemistä. Nykyään olen töissä kelloon katsomatta, vaaroissa ja valtemerillä, innostaakseni ihmisiä tekemään niin kuin Jeesus sanoi: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni."

Pidän itseäni onnellisena, kun saan olla mukana kutsumassa muslimeita Jumalan valtakuntaan. Työ on tuonut valtavan sisäisen tyydytyksen.

Vuosia Lähi-idässä

Nuorena miehenä tein työtä nuorten parissa Vantaan Korsossa, kirjaevangelistana Keravalla ja seurakuntapastorina Porvoossa. Opiskelin teologiaa Iso Kirja -opistossa ja lähdimme vaimoni Annen kanssa seurakuntien istutustyöhön entiseen Itä-Saksaan.

Opiskelin lisää teologiaa Jordaniassa. Teimme Lähi-idässä monta vuotta evankelioimis- ja seurakuntatyötä. Poliisi vangitsi minut Ammanissa, mutta pääsimme onneksi koko perhe Suomeen. Siitä lähtien olen toiminut Fidan muslimityön koordinaattorina ja kouluttajana.

Matkustan paljon Afrikassa ja Aasiassa. Näen, kuinka uskon tulleet muslimit vievät evankeliumia jalan ja polkupyörillä kylästä kylään. Itä-Afrikassa moskeijoihin johtavat polut saattavat ruohottua, kun kyläläiset päättävät rakentaa kirkon ja alkavat kokoontua siellä.

*Hannu Lahtinen pitää
taukoa saarnamatkalla
Etelä-Sumatralla.*

Hannu Lahtinen nuorten seurassa Jakartassa. Matkalla tuotettiin paikallisen lähetyskoulun kanssa video, joka kertoo huumeriippuvuudesta pelastuneen katuevankelistan tarinan.

Häkeltynyt Abdullah

Sinä iltana, kun tulin nuorena poikana uskoon, pelästyin vähän. Jumalan läsnäolo tuntui ruumiissani voimakkaana, en ollut koskaan kokenut mitään sellaista. Siitä asti Pyhä Henki on ollut kanssani.

Pidimme Fidan toimistolla kerran tavallista, asiallista aamupalaveria, kun koin Jumalan vievän minut jonnekin muualle. Mieleeni nousi eräs jemeniläinen perhe. Soitin perheen isälle ja kysyin, mitä heille kuuluu. Abdullah häkeltyi soitostani. Arabian niemimaan Al-Qaida oli juuri kidnappanut heidän poikansa. Terroristit olivat uhanneet tappaa ensin pojan ja sitten loput perheestä, mutta Jumala teki ihmeen. Koko perhe on nyt pakolaisina Etiopiassa, jossa he ovat voittaneet jemeniläisiä, sudanilaisia ja somaleita Herralle.

Syyskuussa 1994 Konneveden rukouspiirissä Jumala laski yllemme voimakkaan rukouksen hengen, joka kutsui taistelemaan. Näin mielesäni laivan, joka oli hädässä. Kun menin kotiin, kuulin, että Estonia oli juuri uppoamassa.

Sanomattomia huokauksia

Aloitan rukoilemisen usein meditoimalla Jumalan sanaa. Rukoilen ymmärrykselläni ja kielillä. Henki alkaa ohjata rukousta erilaisiin suuntiin – ylistykseen, kiitokseen ja taisteluun, miten milloinkin.

Paha henki aiheuttaa sekaannusta ja johtaa puolitotuksiin. Pyhä Henki sen sijaan johdat-

taa kaikkeen totuuteen. Hän voi ilmoittaa meille tulevaiset ja johdattaa yksityiskohtaisesti. Pyhä Henki esti Paavaliala julistamasta sanaa Aasian maakunnassa, mutta kehotti menemään Makedoniaan. Apostolien tekoja pitäisi oikeastaan kutsua Pyhän Hengen teoiksi. Jos haluamme, että sanoma ylösnousseesta Herrasta tulee kaikille kansoille tiedoksi, se on mahdollista vain Pyhän Hengen viisaudessa ja voimassa. Kun hän kutsuu ja lähettää, tulokset ovat valtavat. Paavali kuunteli Pyhän Hengen kehotusta, matkusti Makedoniaan ja Eurooppa avautui evankeliumille.

Uusia näkökulmia

Pyhä Henki antaa meille uuden voiman. Ne jotka odottavat häntä, kohottavat siipensä kuin kotkat. Kun Henki puhalttaa, ihmiset saavat rukouskielen ja armolahjat toimivat. Siellä, missä on Herran henki, siellä on vapaus, siellä tehdään parannusta ja aletaan nähdä asioita Jumalan näkökulmasta. Jeesus kielsi opetuslapsia lähtemästä Jerusalemita ennen kuin he olivat saaneet voiman korkeudesta.

Lähetysjärjestöillä on aina se vaara, että ne alkavat suunnitella ja toteuttaa työtään inhimillisen viisauden ja ihmisvoimien varassa. Se johtaa usein siihen, että huomio kiinnittyy ajallisiin asioihin. Ihmisiä pitää tietenkin auttaa kokonaisvaltaisesti, mutta opetuslasten tekeminen ei saa unohtua.

Danielle Miettinen

Kun turvapaikanhakija kasvaa seurakuntalaiseksi, on tuki tarpeen

Kristinuskosta kiinnostuneiden maahanmuuttajien määrä on yllättänyt. Monet ovat saaneet kuukausia kasteopetusta ja sen lopuksi kasteen. Mutta mitä tapahtuu kasteen jälkeen? Kuinka tuoretta kristittyä olisi viisasta tukea?

PORI ON yksi niistä seurakunnista, joissa messuvieraiden joukko on viime vuosina muuttunut värikkäämmäksi. Turvapaikkaa Suomeen etsimään tulleet jäävät tiiviisti seurakunnan yhteyteen myös kasteen jälkeen, Porin Teljän seurakunnan kirkkoherra **Kaisa Huhtala** kertoo.

Useimmat käyvät messussa joka sunnuntai. Kappalainen **Jarkko Willman** huolehtii, että raamatuntekstit ovat saatavilla myös arabiaksi ja dariksi. Messun esirukouksesta osa luetaan arabiaksi. Messun jälkeen Teljän seurakunnassa on joka sunnuntai raamattuopetusta, johon osallistuu 15–20 maahanmuuttajataustaista seurakunnan jäsentä.

Joka toinen kuukausi järjestetään arabiankielisen raamattuopetuksen päivät. Naisille on oma, säännöllisesti kokoontuva ryhmänsä.

Hymyjä ja villasukkia

Tuen tarve on moninainen. Seurakunta auttaa niin suomen kielen opettelussa kuin käytännön asioissa. Tarvetta on myös sielunhoidolle, muulle henkiselle tuelle ja rukoukselle. Monen kristityksi kääntyneen elämää hallitsee epävarmuus, ahdistus ja huoli kauaksi jääneestä perheestä.

Seurakuntalaiset ovat suhtautuneet uusiin tulijoihin lämmöllä. Kirkkokahveilla saman pöydän ääreen asettuvat eri-ikäiset ja erikieliset ihmiset.

”He ovat ottaneet tulijat vastaan ihanasti. Jos yhteistä kieltä ei löydy, ei se mitään. Seuraavalla kerralla voi tuoda vaikka villasukat lahjaksi,” Huhtala kertoo.

Jokainen seurakunnan jäsen voi tukea tuoreita kristittyjä. Kaikki voivat rukoilla ihmisten ja yhteisöjen puolesta. Vapaaehtoisia tarvitaan monenlaisiin tehtäviin. Ihan tavallisille kristityille on suuri tarve, Huhtala painottaa.

Veli ja ystävä

Minna-Sisko Mäkinen kohtaa kristityiksi kääntyneiden kysymyksiä työssään Malmin seurakunnan kansainvälisen työn sihteerinä. Hän on myös yhden kristityksi kääntyneen turvapaikanhakijan kummi. Kummilapsesta on tullut perheenjäsen, ystävä ja veli. He lukevat yhdessä Raamattua, käyvät eri kirkoissa ja jakavat tavallista arkea. Vaikka yhteinen kieli puuttui, keskustelut pääsivät käyntiin kääntämisohjelmalla.

Kummilapselle on ollut tärkeää päästä osaksi Mäkisten perhettä. Hänen oma perheensä on

”Tuoreet kristityt kaipaavat ennen muuta perhettä.

sanoutunut hänestä irti uskontokunnan vaihtumisen myötä.

Monessa kulttuurissa toiseen uskontoon liittyminen merkitsee joutumista perheen ja muun yhteisön hylkäämäksi. Uskonto ei ole yksityisasia, vaan vahvasti yhteisön asia.

Sota omassa kodissa

Kummina toimiminen on ollut Minna-Sisko Mäkiselle kokonaisvaltaista itsensä likoon laittamista. Kummipojan koko elämä epävarmuuksineen on nyt hänenkin elämäänsä. Sodan ja väkivallan maailma on tullut uutisista omaan kotiin. Tästä kummiksi ryhtyvän on syytä olla tietoinen, Mäkinen painottaa. Samaan aikaan kummisuhde on tuonut elämään valtavasti rikkautta ja naurua.

Kummius on saanut miettimään myös oman uskon merkitystä. Ehtoollisella toisen kyynelitä katsoessa sakramentin lahja on vahduttanut uudella tavalla.

Minna-Siskon mukaan tuoreet kristityt, jotka ovat useimmiten nuoria aikuisia, kaipaavat ennen muuta perhettä: kotia, jossa voi käydä ja vaikka laittaa ruokaa.

Opetussisältönä uskonnonvapaus

Matti Ijäs toimii oppilaitospastorina Turun kristillisellä opistolla, jonka opiskelijoista suuri osa on maahanmuuttajia. Kysymys uskonnonvapaudesta otetaan opiskelijoiden kanssa esiin osana suomalaisen yhteiskuntaan perehdyttämistä. Opistolla kunnioitetaan jokaisen uskontoa ja vakaumusta, eikä käännytetä ketään. Tämä ei tarkoita, ettei kristinusko olisi esillä ja vaikuttaisi opistolla.

Monille opiskelijoille uskonnon harjoittaminen on osa arkista elämää ja näkyy myös opiskelupäivän aikana. Tämä antaa myös kantasuomalaisille mahdollisuuden tutustua uskontojen monimuotoisuuteen, Ijäs kertoo.

Kristillinen opisto on ensisijaisesti opiskelupaikka, eikä pysty vastaamaan opiskelijoiden yhteisöllisyyden tarpeeseen heidän vapaa-aikanaan. Ijäksen tehtävä onkin ohjata opiskelijoita eteenpäin seurakunnan yhteyteen. Hän pitää tärkeänä, että seurakunnista löytyisi uusille kristityille ystäviä ja vierellä kulkijoita, jotka voisivat perehdyttää heitä suomalaiseen jumalanpalveluselämään.

Elina Hellqvist

Kahden auton hiippakunta

Piispa Ambele Mwaipopolla on pienet resurssit mutta suuret mahdollisuudet. Syrjäisen Tanganyika-järven hiippakunnan paimen iloitsee siitä, että ilosanoma on sama rikkaille ja köyhille.

TANSANIAN EVANKELIS-LUTERILAISEN kirkon lounaisreunassa on Tanganyika-järven hiippakunta. Se on kirkon hiippakunnista kaikkein kaukaisin ja uusin, perustettu neljä vuotta sitten. Hiippakunta sijaitsee sekä kirkon keskushallinnon että Tansanian hallituksen näkökulmasta syrjässä. Ennen hiippakunnan perustamista alue oli kirkon näkökulmasta lähetyalue. Tästä näkökulmasta katsottuna nuori hiippakunta kehittyy vahvasti joka tasolla.

Hiippakunnan maantieteellinen alue on suuri. Siihen kuuluvat Rukuvan ja Katavin alueet käsittävät yhteensä 75 000 neliökilometriä. Alueella asuu noin 1,6 miljoonaa ihmistä. Hiippakunnassa on 23 pastoria, 16 seurakuntaa ja lukuisia saarnapaikkoja. Luterilaisia alueella on noin 10 000. Alueen valtakirkko on roomalaiskatolinen.

Piispa Ambele Mwaipopo Sansan verkosto-toiminnan johtajan Mervi Viuhkon seurassa.

Papit odottavat palkkojaan

Hiippakunnan henkilö- ja talousresurssit ovat pienet sen kokoon nähden. Tansanian evankelis-luterilainen kirkko on syntynyt seitsemän lähetysjärjestön työn tuloksena syntyneen seitsemän itsenäisen kirkon yhdistymisenä vuonna 1963.

Kirkolla ei ole yhteistä keskusrahastoa, joka tasaisi kirkon resursseja kuten esimerkiksi Suomen ev.-lut. kirkossa, vaan jokainen hiippakunta on resurssiensa suhteen itsenäinen.

”Meillä on hiippakunnassa kaksi autoa pap-pien käytössä, mikä on liikkumiseen aivan liian vähän ottaen huomioon hankalat ja pitkät välimatkat. Meillä ei myöskään ole yhtään ulkomaista kumppania, joka voisi tukea meitä, toisin kuin monilla muilla hiippakunnilla”, piispa **Ambele Mwaipopo** toteaa.

”Papit joutuvat joskus odottamaan kuukausikaupalla palkkojaan, mutta tähän asti olemme selvinneet”, hän jatkaa.

Suuri osa alueen väestöstä on muuttanut alueille työn perässä muualta Tansaniasta. Muuttajat asettuivat aluksi kaupunkeihin, ja heidän joukossaan oli monia protestanttisia kristittyjä: määriläisiä ja anglikaaneja, mutta myös luterilaisia. Paikallinen väestö asuu maaseudulla ja

Tansania

- Pääkaupunki Dar-es-Salaam.
- Asukkaita 56 miljoonaa.
- Pinta-ala 945 000 neliökilometriä.
- Pääkielet englanti ja swahili.
- Pääuskonnot kristinusko (61 %) ja islam (35 %).

kuuluu suureksi osaksi Tansanian suurimpaan wasukuma-heimoon. Tämän heimon edustajia on Tansaniassa kaikkiaan 7–8 miljoonaa.

Kirkko kannustaa kouluun

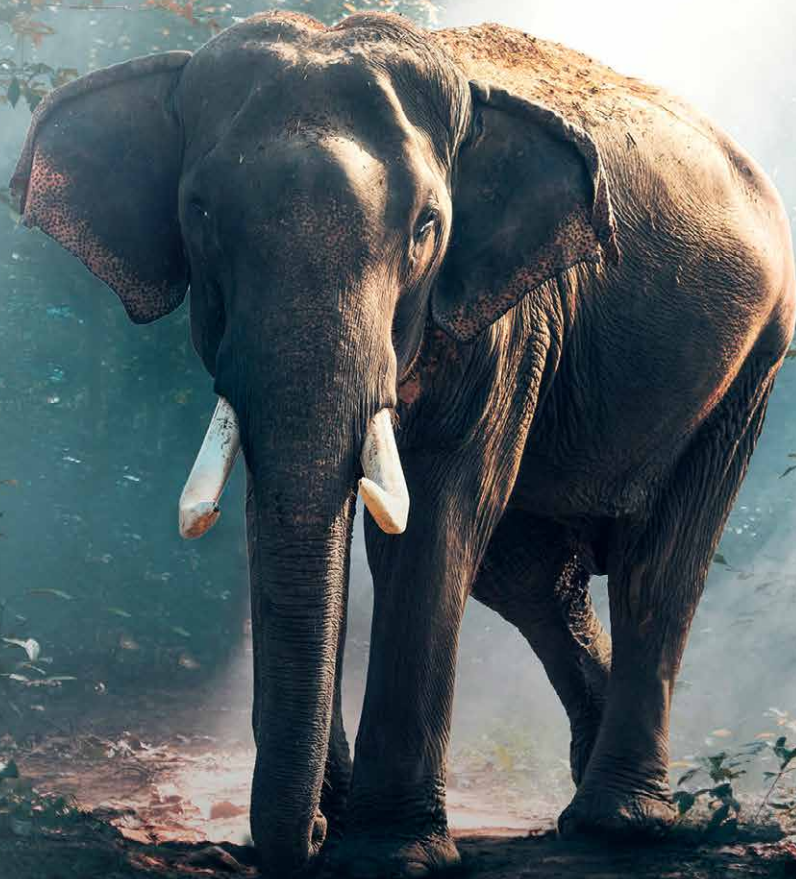
Alueen väestö elää keskimäärin yhdellä dollarilla päivässä. Pulaa on niin vedestä, terveydenhoidosta kuin kouluistakin. Monet niistäkin lapsista, jotka ovat päässeet kouluun, jättävät koulunkäynnin kesken, mikä huolestuttaa piispa Mwaipopoa.

Kirkko haluaa kannustaa ihmisiä käymään koulua ja oppimaan ainakin lukemaan ja kirjoittamaan. Lain mukaan jokaisessa kylässä pitäisi olla pieni apteekki, mutta todellisuudessa vain muutamissa kylissä on lääkevarasto.

Piispa toivoo, että kirkko pystyisi ottamaan enemmän vastuuta ihmisten hyvinvoinnista myös terveydenhuollon alalla. Myös pienyrittäjyyden kehittäminen on piispan sydämellä. Kehitteillä on maatalouden, kalastuksen ja karjanhoidon pienyrittäjyyttä. Piispa arvostaa hiippakuntansa kristittyjen aktiivisuutta ja resursseja, joita nämä vapaaehtoisesti tuovat mukaan kirkon työhön.

Piispa Mwaipopo osallistui Arushan maailmanlähetyskonferenssiin, joka käsitteli hänen kirkkonsa näkökulmasta ajankohtaisia aiheita. On selvää, että kirkkojen toimintaympäristöt eri puolilla maailmaa ovat erilaiset. Silti evankeliumin ilosanoma on sama. Opetuslapseus tarkoittaa piispa Mwaipopolle Jeesuksen seuraamista ja sitä, että itse elää evankeliumin sanomasta. Silloin siitä pystyy kertomaan muillekin.

Risto Jukko

Pyhä Henki liikkuu Kirkon Ulkomaanavun työssä

Pyhä Henki tekee uskon eläväksi ja inkarnoi sen näkyvään todellisuuteen. Kirkon Ulkomaanavun toiminta on tätä rakkauden työtä, osa kirkon kansainvälistä diakoniaa, järjestön teologit summaavat.

KIRKOLLISENA AVUSTUSJÄRJESTÖNÄ Kirkon Ulkomaanapu (KUA) sitoutuu kirkon tunnustukseen ja kirkkolakiin, järjestön yhteyspäällikkö **Heikki Nenonen** korostaa.

”Sitoudumme kirkon opetukseen Pyhästä Hengestä. Jumalan kolmas persoona, Pyhä Henki, on rakkauden ja elämän henki”, Nenonen toteaa.

KUA:n palveluksessa aloitti viime vuonna kaksi teologia. Toinen heistä on vanhempi asiantuntija **Antti Laine**. Hänen mukaansa KUA:n keskeinen tehtävä on kansainvälinen avustustyö – sen sijaan julistustyö on rajattu toiminnan ulkopuolelle.

”Ajatus Pyhästä Hengestä puolustajana ja lohduttajana tulee todeksi, kun turvaamme ihmisoikeuksia ja suojellemme ihmisarvoa. Evankeliumin ajatus siitä, että kaikilla olisi kylliksi, voidaan nähdä yhtenä aineellisen avun perusteen”, Laine kertoo.

Ei piilotavoitteita

KUA:n toiminnan perusta nousee kristinuskosta, mutta työssä noudatetaan kansainvälisen humanitaarisen avun periaatteita. Nenonen korostaa, että avustamista ei saa käyttää vaikuttamisen välineenä. Ajatus Pyhästä Hengestä, joka liikkuu missä tahtoo, voidaan kuitenkin kytkeä vastikkeettoman avun periaatteeseen.

”Oikeus- ja uskoperustainen lähestymistapa eivät ole vastakkaisia, uskonnot ja erityisesti kristinusko ovat olleet synnyttämässä ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta. Oikeuspohjainen avustaminen itse asiassa manifestoi kristinuskoa. Apu voi olla sen vastaanottajalle rukousvastaus hänen uskonnostaan riippumatta”, Nenonen sanoo.

Aarne Ormio

Kirkon Ulkomaanapu sitoutuu toiminnassaan kirkon tunnustukseen, vaikka se pidättäytyy kristillisen uskon julistamisesta, yhteyspäällikkö Heikki Nenonen ja vanhempi asiantuntija Antti Laine toteavat.

KUA ei edellytä työntekijöiltään uskonnollista vakaumusta. Laine kertoo, että on toki hyvä, jos työntekijä tuntee kristillisen uskon maailmaa.

”Yksittäinen työntekijä ei välttämättä kuitenkaan ajattele toimivansa Pyhän Hengen voimassa.”

Ääni äänettömille

Kirkon yhtenä tehtävänä on juhlia elämää ja Pyhän Hengen voimassa vastustaa sitä, mikä tuhoaa sitä. Nenosen mukaan KUA:n tehtävä on nostaa esille viestiä syrjäytettyjen ja alistettujen piiristä, marginaaleista.

”Annetaan ääni pakolaisleirien asukkaille, vahvistetaan naisten ja nuorten osallistumismahdollisuuksia. KUA toimii usein siellä, missä muita avun antajia ei ole”, Nenonen kertoo.

Laine muistuttaa, että Pyhä Henki on oikeudenmukaisuuden Henki. KUA tarjoaa apua, mutta sillä on myös merkittävää vaikuttamistoimintaa.

”Vanhassa testamentissa puhutaan siitä, että rauha ja oikeudenmukaisuus toteutuvat maan päällä. Tästä nousee jokaisen oikeus ihmisarvoiseen elämään ja rauhaan. Nämä juuri ovat KUA:n tehtäviä”, Laine painottaa.

Kimmo Saares

Pyhä Henki on myös tuomion Henki

RAAMATTU

Luterilainen riemuitkoon tuomiosaarnoista, sillä Pyhän Hengen vaikutuksesta ne synnyttävät pelastavan uskon. Vanhan testamentin professori Antti Laaton mielestä avain lähetystyön ja Pyhän Hengen suhteen ymmärtämiseen löytyy profeetta Joelin kirjasta.

JOELIN KIRJASSA on profetia maailman ajan loppukaudesta, jolloin Jumala vuodattaa Pyhän Hengen kaikkein ihmisten päälle (Joel 3).

Profetia on syytä lukea sen Vanhan testamentin tekstiyhteydessä. Joel on ennustanut, että Jumalan kansaa kohtaa suuri onnettomuus. Herran päivä eli tuomion päivä on tulossa. Vihollinen hyökkää Juudan kansan kimppuun ja tekee suurta hävitystä. Tämä toteutuu ensiksi heinäsiirkkojen tekemänä tuhotyönä ja sitä seuraa viholliskansojen hyökkäys (Joel 1–2).

Profeetta julistaa, että kansan on käännäyttävä. Jumala haluaa armahtaa sitä, mutta Herran päivää ei voida siirtää. Se tulee varmasti. Saapuuko Jumala kansan luokse Vapauttajana vai tuomion täytäntöön panijana? Näin Jumala kutsuu kansaansa profeetan kautta:

Kääntykää minun puoleeni, tehkää niin koko sydämestänne, paastotkaa, itkekää ja valittakaa. Repikää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne.

Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä hän on anteeksiantava ja laupias, hän on kärsivällinen ja hänen hyvyytensä on suuri. Hän voi muuttaa mielensä, peruuttaa määräämänsä rangaistuksen. (Joel 2:12–14).

Ratkaisevat hetket

Jeesuksen opetuslapset tunnistivat monia Joelin kirjan kehoituksia Mestarinsa julistuksessa. Jeesus kehotti tekemään parannuksen, kääntymään Jumalan puoleen ja vastaanottamaan pelastuksen.

Monet Jeesuksen vertauksista ja opetuksista ilmensivät sitä, että käsillä on ratkaiseva pelastushistoriallinen vaihe. Tapahtuu jotakin luomakuntaa järjestyttävää, kun Herran suuri päivä

lähestyy. Aurinko ja kuu reagoivat tapahtumiin, kun suuri Jumala toimii. Joelin ennustus Pyhän Hengen vuodattamisesta tulee lukea tästä näkökulmasta käsin:

”Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia. Myös orjiin ja orjattariin minä vuodatan henkeni noina päivinä. Minä annan teidän nähdä merkkejä taivaalla ja maan päällä: verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko pimenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava. Mutta jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu. Siionin vuori ja Jerusalemin turvapaikka, niin Herra on luvannut. Ne, jotka Herra kutsuu, pelastuvat.” (Joel 3:1–5).

Synkeän päivän sanoma

Helluntaina Pietari julisti Jerusalemissa, että Joelin profetia on käynyt toteen (Ap. t. 2). Takana-päin on päivä, jolloin aurinko Joelin ennustuksen mukaan pimeni keskellä päivää. Se oli päivä, jolloin Jeesus kuoli ristillä (Mk. 15:33).

Tuon synkeän päivän seurauksena jokaiselle voidaan julistaa ilosanoma. Pietari julisti, että ristillä kuollut Jeesus Nasaretilainen on herätetty kuolleista ja hän on näin osoittanut olevansa Jumalan lupama Messias. Pietarin puhe päättyi kehotukseen:

”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen. Teitä tämä lupaus tarkoittaa, teitä ja teidän lapsianne, ja myös kaikkia niitä, jotka ovat etäällä – keitä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Ap.t. 2:38–39).

Varhainen kastetunnustus oli lyhyt: ”Jeesus on Herra” (1. Kor. 12:3; Room. 10:9). Jumala on antanut Jeesukselle kaikkia muita nimiä korkeamman

nimen (Fil. 2:5–10; Jes. 45:22–24). Joelin ennustuksen mukaisesti jokainen kastettu, joka huutaa avuksi Herran nimeä eli Jeesuksen nimeä, pelastuu.

Tähän Joelin ennustukseen myös Herran valtuuttama apostoli Paavali viittaa avatessaan Roomalaiskirjeen 10. lukuun kirjoittamansa kastetunnustuksen merkitystä: ”Onhan kirjoitettu: ’Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu.’” (Room. 10:13)

Pois pikajunan alta

Paavalin ajatukset siirtyvät kaikille kristityille uskottuun lähetystehtävään: ”Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: ’Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!’” (Room. 10:14–15).

Joelin profetia on lähetystyön kulmakivi. Ensinnäkin Herran pelottava tuomion päivä on tulossa. Vihan päivää ei kukaan voi siirtää tai torjua. Paavalin sanoin se ilmestyy taivaasta kaikkea jumalattomuutta vastaan (Room. 1:18), jota apostoli sitten jatkossa kuvaa tarkemmin.

Paavali näkee Jumalan vihan ei Jumalan mielenliikkeenä, vaan väistämättömänä tuhovoimana. Se saapuu kuin pikajuna raiteita pitkin ja tuhoaa allensa kaiken synnin.

Jokaisella syntisellä on kuitenkin mahdollisuus pelastua. Jokaista kutsutaan pois synnin raiteilta omistamaan pelastus, jonka Jeesus hankki ristillä.

Paavalin varhainen missiosaarna on muotoiltu hänen varhaisimmassa kirjeessään juuri Jumalan vihan päivän näkökulmasta käsin (1. Tess. 1:9–10): ”... te hylkäsitte väärät jumalat ja kään-

nyitte palvelemaan elävää, todellista Jumalaa ja odottamaan taivaasta hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevalta vihalta.”

Toinen tärkeä asia Joelin profetiassa on pelastussanoma: ”Jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu.”

Edellä lainatussa Roomalaiskirjeen kohdassa Paavali viittaa tähän Joelin lupaukseen ja korostaa evankeliumin julistuksen tärkeyttä. Paavali lainaa Jesajan kirjan kohtaa ja näkee sen viittauksena evankeliumin julistamiseen: ”Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet!” (Jes. 52:7).

Jae edeltää Jesajan kirjan näkyä Herran kärsivästä palvelijasta, joka on haavoitettu meidän rikkomustemme vuoksi (Jes. 53). Kristityille Herran kärsivä palvelija oli ristiinnaulittu Jeesus.

Sanoma Jeesuksen kuolemasta oli Paavalille evankeliumin pääsisältö: ”En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta.” (1. Kor. 2:2).

Paljon voidaan puuhailla

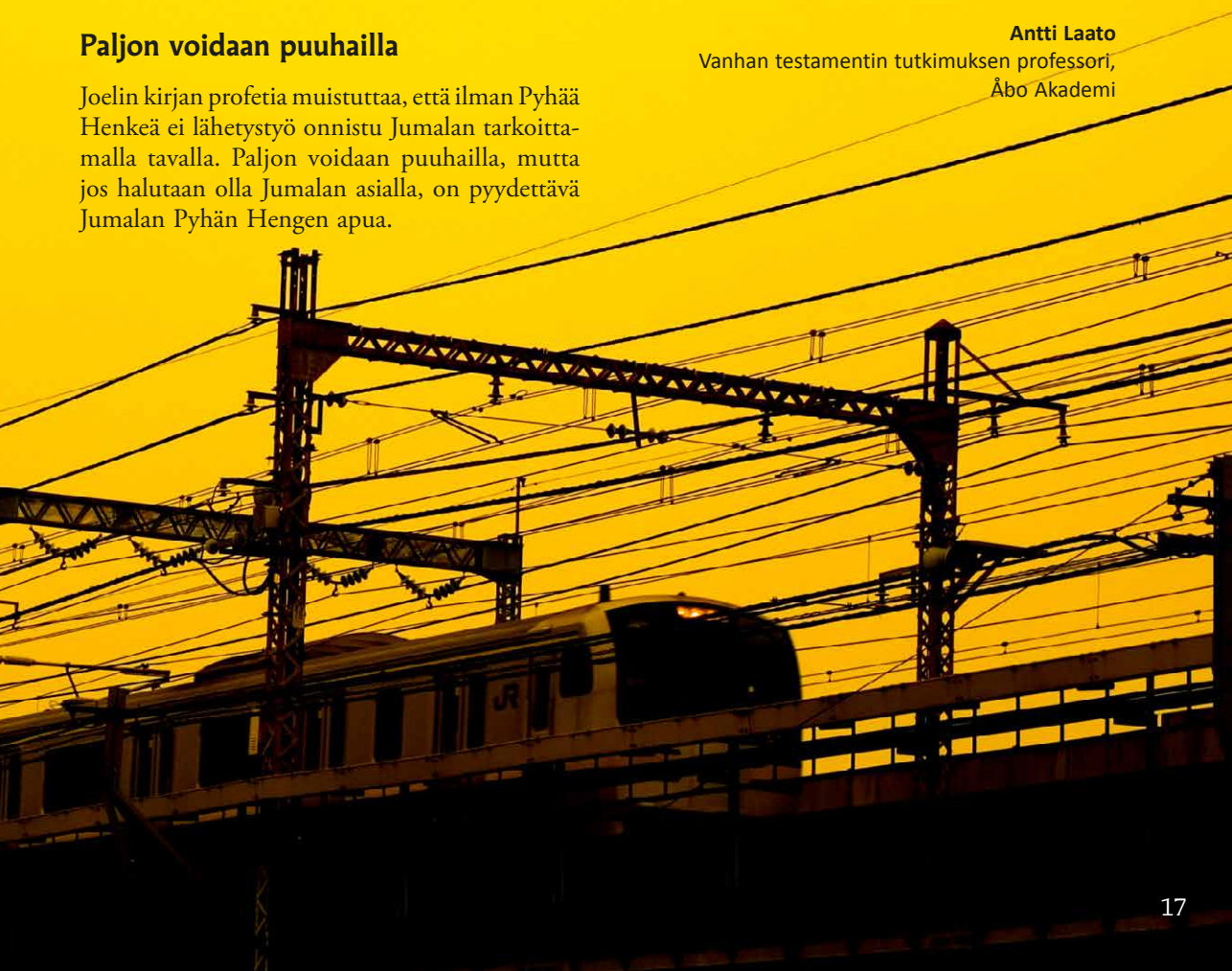
Joelin kirjan profetia muistuttaa, että ilman Pyhää Henkeä ei lähetystyö onnistu Jumalan tarkoittamalla tavalla. Paljon voidaan puuhailla, mutta jos halutaan olla Jumalan asialla, on pyydettävä Jumalan Pyhän Hengen apua.

Paavalin kirjeissä toistuu ajatus, että Pyhä Henki voi kirkastaa Jumalan evankeliumin ihmiselle. Tämä näkyy esimerkiksi edellä lainatun Korinttilaiskirjeen jatkosta: ”Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, sillä se on hänen mielestään hulluutta. Hän ei pysty tajuamaan sitä, koska sitä on tutkittava Hengen avulla.” (1. Kor. 2:14).

Paavalin lähetysteologia lepää Joelin kirjan profetian perustuksella. Tämä ei ole meille luterilaisille vieras asia. Augsburgin tunnustuksen artikkelissa 4 puhutaan lahjavanhurskaudesta, jonka Jumala lahjoittaa jokaiselle Jeesuksen Kristuksen sovitus työn perusteella uskon kautta vastaanotettavaksi. Artiklassa 5 puhutaan saarnavirasta ja oleellinen paino on Pyhän Hengen työssä: ”Jotta saisimme tämän uskon, on asetettu evankeliumin opettamisen ja sakramenttien jakamisen virka. Sanaa ja sakramenteja välineinä käyttäen lahjoitetaan Pyhä Henki, joka niissä, jotka kuulevat evankeliumin, vaikuttaa uskon missä ja milloin Jumala hyväksi näkee.”

Antti Laato

Vanhan testamentin tutkimuksen professori,
Åbo Akademi

Nuoria kirkkoja yhdistää evankeliumin julistamisen Henki

Pyhän Hengen vaikuttama Kristus-keskeinen lähetysinnostus saa kirkot kasvamaan Aasiassa ja Afrikassa, kirjoittaa professori Miikka Ruokanen.

KIRKKOJEN MAAILMANNEUVOSTON vuonna 2012 hyväksymä lähetysteologinen asiakirja *Yhdessä kohti elämää: Lähetys ja evankelioiminen muuttuvassa maailmassa* on saanut kiitosta Pyhän Hen-

gen toiminnan nostamisesta keskeiseksi Jumalan missiossa ja kirkon kaikessa elämässä.

Kriittiset kommentit ovat kohdistuneet siihen, ettei dokumentti liitä Pyhän Hengen työtä tarpeeksi kiinteästi Jumalan historialliseen ilmoitukseen ja pelastustekoon Jeesuksessa Kristuksessa.

Kirkon klassisen opetuksen mukaan ”Kolminaisuuden teot ovat jakamattomat hänen itsensä ulkopuolella” (*opera Trinitatis ad extra indivisa sunt*).

Tämän pohjalta Pyhän Hengen tehtävänä on ennen muuta tehdä tunnetuksi Kristus – Jumalan

Pastori Harald Mkare opettaa kuorolaisia Maswassa Tansaniassa.

Pojan ihmiseksi tulo, hänen ristinsä ja ylösnousemuksensa. Pyhällä Hengellä ei ole ”toista evankeliumia” vaan ainoastaan yksi ja sama Kristus-keskeinen evankeliumi. Henki synnyttää uskon Kristukseen.

Kolminaisuusoppi kukoistaa

Pyhän Hengen korostuminen tämän hetken ekuumeenisessa lähetysteologiassa on sopusoinnussa sen kanssa, että globaali teologia on viime vuosikymmeninä kokenut kolminaisuusopillisen renessanssin. Tämä on tapahtunut sekä länsimaissa teologiassa että ei-länsimaissa kirkkoissa, joihin kuuluu jo kaksi kolmasosaa maailman kristityistä.

Nopeasti kasvavissa ei-länsimaissa kirkkoissa Pyhän Hengen vaikutus koetaan vahvasti kaikessa kristittyjen ja kirkkojen elämässä. Kristitty elää ”Pyhän Hengen täyttämää” elämää. Henki antaa seurakunnalle monenlaiset armolahjat evankeliumin ulottamiseksi mahdollisimman monille. Ei-länsimaisten kirkkojen vahva lähetystietoisuus liittyy Kristus-keskeisyyteen ja Pyhän Hengen konkreettisen vaikutuksen kokemiseen.

Raamattukeskeisyys avain kasvuun

Kristinuskon tulevaisuus maailmassa on Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa. Pyhää Henkeä korostava, eri kirkkokunnat läpäisevä karismaattinen liike sekä helluntaisuus kattavat nyt yli neljänneksen maailman kristityistä. Vuonna 2050 heitä on arviolta jo melkein kolmannes.

Karismaattisuus kulkee useimmiten käsi kädessä evankelikaalisen teologian kanssa. Se korostaa Raamatun arvovaltaa ja sen aktiivista käyttöä, pitäytyy varhaisen kirkon klassiseen uskoon, julistaa Kristus- ja risti-keskeistä evankeliumia kutsuen ihmisiä henkilökohtaiseen uskoon ja kilvoitukseen.

Myös evankelikaalit ovat missionaarisesti motivoituneita kristittyjä. Heidän määränsä kasvaa erityisesti Aasiassa. Vuonna 2050 maailman kristityistä on evankelikaaleja arviolta 17 prosenttia.

Tunnustuskunnat eivät kiinnosta

Karismaattiset ja evankelikaaliset seurakunnat eivät näe tärkeäksi ylläpitää eurooppalaisen pro-

Ei-länsimaaiset kirkot haluavat irti kolonialistisesta vaikutuksesta.

testantismien tuottamia historiallisia tunnustuskuntia. ”Miksi meidän pitäisi kopioida teidän virheenne ja hajaannuksenne?” he kysyvät.

Yhä useammat ei-länsimaaiset kirkot ovat tunnustuskunnista riippumattomia. Ne haluavat luoda sellaista uskontulkintaa ja kirkon elämää, joka sopii parhaiten heidän kulttuuriseen ja yhteiskunnalliseen kontekstiinsa. Samalla ne haluavat irti kaikesta länsimaaisesta ”kolonialistisesta” vaikutuksesta.

Maailman kristityistä 18 prosenttia kuuluu riippumattomiin kirkkoihin, vuonna 2050 arviolta 20 prosenttia. Näistä kirkkoista suurin on Kiinan protestanttinen kirkko. Aasiassa tunnustuskuntiin kuulumattomien kristittyjen määrä kaksinkertaistuu 30 vuodessa.

Haasteena ykseys

Afrikassa perinteiset protestanttiset kirkot on ”afrikkalaistettu”. Niitä ei enää helposti tunnista alkuperältään eurooppalaisiksi. Tämän vuoksi riippumattomien määrä on itse asiassa edellä mainittua lukua suurempi.

Kristuksen kirkon ykseyden edistäminen on äärimmäisen suuri haaste tässä voimakkaasti muuttuvassa ja hajaantuvassa tilanteessa.

Nämä kolme megatrendiä, karismaattisuus, evankelikaalisuus ja sitoutumattomuus tunnustuskuntiin läpäisevät yhä useammat kirkkokunnat. Trendien vaikutus kasvaa kaiken aikaa ja ne antavat kasvot tulevaisuuden globaalille kristinuskolle.

Miikka Ruokanen

Dogmatiikan professori, Helsingin yliopisto

Artikkelin tilastotiedot:

Pew Research Center ja World Christian Database

Gregorios Nyssalainen:

Me uskomme, kuten meidät on kastettu – Isän, ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

Kirkon kolminaisuusopin alkulähde on Jeesuksen kastekäskyssä. Kasteessa Isän, ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ihminen ottaa vastaan yhden Jumalan.

KOLMINAISUUSOPPI SAI lopullisen muotonsa vanhan kirkon ajalla Pyhän Hengen jumaluutta koskevien keskustelujen myötä. Opin mukaan Jumala on pyhä kolmiykseä, jossa on ”yksi olemus kolmessa persoonassa”

Pojan jumaluutta koskevien keskustelujen jälkeen keskityttiin Pyhään Henkeen. Tämä keskustelu ankkuroi kolminaisuusteologisen ajattelun Herran asettamaan pyhään kasteeseen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Lähtökohta on kristilliselle uskolle ohittamaton.

Pyhän Hengen jumaluutta ja Jumalan kolmiyseyttä perustelevassa kirjeessään **Gregorios Nyssalainen** taivuttelee lukijaansa ottamaan vilpittömällä sydämellä vastaan ”terveen uskon sanan” kirkon tradition alkulähteestä. Tämä lähde on Jeesuksen sanoissa, joilla hän asetti kasteen ja antoi uskolle kolmeen persoonaan kiinnittyvän sisällön.

Pysy yksinkertaisuudessa

Pelastusta kaipaavan ei tulisi etäännyä ”uskon ensimmäisten lauseiden yksinkertaisuudesta”. Kun henkilö kasteessa vastaanottaa Isän, Pojan ja Pyhän Hengen sieluunsa, hän vastaanottaa yhden Jumalan, jonka yhteen nimeen hänet kastetaan pelastuksen tähden.

Gregorios jatkaa: ”Meidät kastetaan, kuten meille on asetettu: Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen – ja me uskomme, kuten meidät on kastettu. Ja kuten uskomme, sen mukaisesti myös ylistämme ja annamme Jumalalle kunnian.”

Kasteen, uskon ja ylistyksen tulee olla sopu-
soinnussa keskenään, Gregorios summaa. Tämä on teologinen periaate, jonka Gregorioksen veli **Basileios Suuri** nosti lähtökohdaksi pohdintoille Jumalan kolminaisuudesta teoksessaan Pyhästä Hengestä.

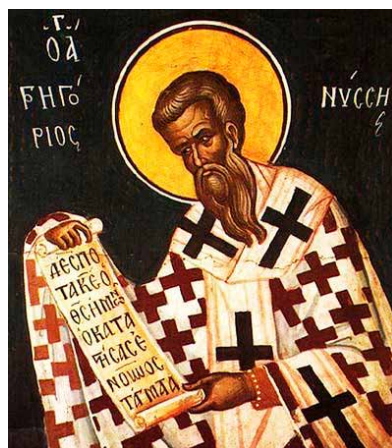
Basileiokselle ”teologia” merkitsi ennen kaikkea Jumalan ylistämistä, doksologiaa. Tämä tapahtuu Isän ja Pojan Hengessä, joka kirkastaa Poikaa, jonka kautta tunnemme Isän ja annamme hänelle kunnian. Kirkon dogman omin konteksti oli Basileiokselle liturginen: kirkon oppi elää, ilmenee ja vaikuttaa ennen kaikkea sen rukouksessa ja ylistyksessä.

Mysteerin täydellinen julistus

Omassa liturgisessa rukouskäytännössään Basileios noudatti jo varhaisemmassa traditiossa esiintynyttä tapaa, jota hän kutsui ”täydeksi doksologiaksi”. Siinä käytetään kahta toisiaan täydentävää ylistyksen sanamuotoa: Isälle osoitetaan kunnia paitsi ”Pojan kautta Pyhässä Hengessä” myös ”yhdessä Pojan ja Pyhän Hengen kanssa”.

Jälkimmäinen tapa julistaa täydellisesti uskon salaisuutta, Jumalan kolminaisuuden pyhää mysteeriä. Siinä tunnustetaan ylistyksen kielellä Pyhän Hengen yhdenveroinen ”tosi jumaluus” Isän ja Pojan rinnalla kolmiykeydessä. Tähän viittaa myös kaste Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen yhteen nimeen.

Ylistyksen dynaaminen sanamuoto ”Kunnia Isälle Pojan kautta Pyhässä Hengessä” taas liittyy uskovan osallisuuteen jumalallisesta toiminnasta. Gregorioksen sanoin tämä on ”yksi Jumalan hyvän tahdon liike ja järjestely, joka lähtee Isästä kuin lähteestä, tulee toiminnaksi Pojan kautta ja täydellistyy Pyhässä Hengessä”.

Gregorios Nyssalaista esittävä mosaiikki Hosios Loukaksen luostarista Kreikasta.

Kunnian kehässä

Paitsi liturginen ylistys myös kaikki Jumalan tahdon mukainen elämä ja toiminta, jolla annetaan kunnia Jumalalle, toteutuu ”jumalallisen kunnian kehässä”. Siinä kiitos kaikista Isältä Pojan kautta Pyhässä Hengessä saaduista hyvistä lahjoista palautuu Pyhässä Hengessä Pojan kautta Isälle.

Luomista voidaan tarkastella Isän, lunastusta Pojan ja pyhitystä Pyhän Hengen työnä. Luominen ei silti tapahtunut ilman Poikaa ja Henkeä, pelastus ilman Henkeä ja Isää – eikä pyhitys tapahdu ilman kaikkien persoonien yhtä ja yhteistä toimintaa Isästä Pojan kautta Pyhässä Hengessä.

Tämä ymmärrys Jumalan toiminnan ykseydestä sinetöi ajatuksen Pyhän Hengen kuulumisesta luomattomaan jumalalliseen luontoon, joka yksin on ylistyksemme arvoinen.

Kasteen, uskon ja ylistyksen ykseyttä korostaneille vanhan kirkon opettajille Pyhä Henki ei ollut vain Jumalan ”kolmas persoona” olematta samalla uskovalle ”ensimmäinen”: eihän kukaan voi sanoa ”Jeesus on Herra”, muuten kuin Pyhän Hengen vaikutuksesta (1.Kor. 12:3). Tämä tunnustus annetaan Isän Jumalan kunniaksi (Fil.2:11). Tunnustus siis kuuluu Pyhässä Hengessä Pojan kautta Isälle, jolle kuuluu ylistys yhdessä Pojan ja Pyhän Hengen kanssa.

Ari Ojell

Kirkkohallituksen asiantuntija, teologia ja ekumenia

Eri maista kotoisin olevat missiologian opiskelijat vastasivat osasta konferenssin ohjelmaa. Kuvassa toritapahtuma.

Siirtomaavalta-ajan lähetystyö sai afrikkalaisilta synninpäästön

"Lopettakaa siirtomaavallan aikaisissa ylilyönneissä pyöriminen." Tämä oli etelän kirkkojen edustajien viesti pohjoisen kirkkoille Tansanian maailmanlähetyskonferenssissa. Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja Risto Jukko kirjoitti megakokouksesta raportin paikan päältä Arushasta.

KIRKKOJEN MAAILMANNEUVOSTO järjesti maaliskuussa Tansaniassa ekumeenisen maailmanlähetyskonferenssin.

Kokouksen teema oli "Hengessä eläen: kutsu muuttavaan opetuslapseuteen" (Moving in the Spirit: Called to Transforming Discipleship). Teeman alkuosa viittaa Paavalin kirjeeseen galatalaisille: "Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta." (Gal. 5:25) Pyhä Henki luo elämää ja antaa toivoa toivottomille.

Vähemmistöjen kysymykset olivat runsaasti esillä konferenssissa. Lähetysten painopiste on muuttunut, ja marginaalista lähtöisin olevat ihmiset nousevat lähetystyön kohteista aiempaa vahvemmin lähetystehtävän toteuttajiksi. Saamelaisten edustajana oli Suomesta mukana Helga West.

Kokouksen avajaisjumalanpalveluksen saarnan pitänyt pastori **Najla Kassab Abousawan** ilmaisi saman asian näin: “Jos meillä ei ole toivoa, me kuolemme tänään. Jos me elämme Hengessä, Hän tuo toivon ja valon elämäämme.”

Kristittyjen yhteistä todistustehtävää leimasi toivo ja ilo.

Paikallisia näkökulmia

Tansanian Arushassa järjestetyn kokouksen ohjelmassa korostuivat afrikkalaisen kristillisyyden ominaispiirteet. Rytmit, musiikki, tanssi ja kirkkodraama olivat vahvasti esillä alusta alkaen. Erityistä huomiota saivat afrikkalaisesta kontekstista nousevat teemat ja afrikkalainen ymmärrys kirkon lähetystehtävästä.

Kirkkojen maailmanneuvosto (KMN) haluaa ottaa missiologisessa työskentelyssään huomioon afrikkalaisen näkökulman ja kysymyksenasettelun. Myös afrikkalaisille naisille ja nuorille annet-

tiin ohjelmassa paljon tilaa. Kokouksen ensimmäinen päivä oli kansainvälinen naistenpäivä. Se sai erityistä huomiota, kun naisten esikokouksen osallistujat lukivat meille kokousjulkilausumansa.

Ensimmäisen kokouspäivän iltaohjelma keskittyi Tansaniaan, kolmannen afrikkalaisuuteen. Jälkimmäisessä afrikkalaisen kristillisyyden grand old man, 87-vuotias **John Mbiti** kertoi Uuden testamentin raamatunkäännöksestä, jonka hän on tehnyt Uuden testamentin alkukielestä kreikasta kikamban kielelle.

Sunnuntaina osallistujat jaettiin ryhmiin, joissa osallistuimme eri kirkkokuntien jumalanpalveluksiin Arushassa ja sen ympäristössä.

”

Siirtomaavalta-ajan lähetystyö pyrki säilyttämään kieliä ja kulttuureita.

Kirkkojen maailmanneuvoston 14. ekumeeninen maailmanlähetyiskonferenssi pidettiin maaliskuussa Arushassa Tansaniassa. Konferenssivieraat toivotettiin tervetulleiksi viettämään messua kaupungin kirkkoihin. Kuvassa ylistyshetki Christ Church -anglikaaniseurakunnassa.

Tasavertaiseen kumppanuuteen

Lähetyskumppanuuden kehittyminen tasavertaisempaan suuntaan nousi myös esille kokouksessa. Useat Afrikan kirkkojen edustajat toivoivat, että pohjoisen kirkot eivät enää juuttuisi siirtomaavaltajan virheisiin.

”Lopettakaa postkolonialismin tuoma siirtomaavallan aikaisissa ylilyönneissä pyöriminen”, he toivoivat eräissä seminaarissa.

Afrikkalaisten sanoma oli selvä: ei kaikki siirtomaavallan aikana tehty lähetystyö ollut negatiivista. Se pyrki esimerkiksi säilyttämään kielen ja kulttuurin. Ihmisoikeuksiin kiinnitettiin huomiota. Lähetystyö nosti yhteisöjen koulutuksen ja terveydenhuollon tasoa.

Toki lähetystyöhön on liittynyt myös kielteisiä puolia, koska lähetystyöntekijät ovat olleet aikansa lapsia. Silti etelän kirkkojen edustajien mielestä uuskolonialismi tekee tällä hetkellä enemmän tuhoa globaalissa etelässä kuin se kristillinen lähetystyö, joka oli aikanaan kytköksissä siirtomaavaltoihin.

Varsinkin entisten isojen siirtomaavaltajien edustajat näkevät kolonialismin ajan lähetystyössä enemmän kielteisiä kuin myönteisiä asioita. Etelän kirkkojen edustajat taas korostavat myös tuon ajan kristillisen lähetystyön myönteisiä puolia.

Teoria ja käytäntö yhteen

Lähetys ja ekumenia irtautuvat helposti kirkon ruohonjuuritasosta. Konferenssissa etsittiin ratkaisuja myös tähän ongelmaan. Teologian ja teoreettisen työskentelyn ja käytännön elämän väliin ei saisi revetä kuilua. Kirkkojen maailmanneuvoston Maailmanlähetyksen ja evankelioimisen komission johtaja, eteläkorealainen pastori, TT **Jooseop Keum** muistutti, että kirkot voivat soikaistua tehtävälleen edistää evankeliumin leviämistä ja kristittyjen yhteyttä.

”Lähetystyön merkityksestä puhuminen vain kokoushuoneessa ja ekumeniasta puhuminen vain pöydän ympärillä ei koskaan ole riittävää”, Keum totesi.

Kuvat: Hilbert Albin/KMN

Konferenssin nuorilla stuerteilla oli oma ohjelma, jossa käsiteltiin muun muassa työttömyyttä, koulutusta ja HIV-tartuntojen ehkäisemistä.

Samasta asiasta huomautti myös Mbiti sanoessaan, että länsimainen teologia on kirjateologiaa. Afrikan maaseudun kylissä kukaan ei ole näistä teologeista ja heidän kirjoistaan kuullutkaan.

Konferenssin avajaispäivänä kuultiin ekumeenisen patriarkka **Bartolomeus I:n**, paavi **Franciscuksen** ja Canterburyn arkkipiispan **Justin Welbyn** videoterveyshetket. Roomalaiskatolisen kirkon ekumeenista luonnetta korosti se, että Vatikaanin kristittyjen ykseyden neuvoston sihteeri, irlantilainen piispa **Brian Farrell** otti osaa kokoukseen.

Toisen kerran Afrikassa

KMN:n maailmanlähetyiskonferenssi järjestettiin nyt toista kertaa Afrikassa. Ensimmäisen kerran se oli siellä vuonna 1958. Silloin paikkana oli Ghanan Achimota. Tämän jälkeen monet Afrikan valtiot ovat itsenäistyneet, samoin monet lähetystyön tuloksena syntyneet kansalliset kirkot. Afrika on tänä päivänä kristittyjen määrän perusteella arvioituna maailman kristillisin maanosia. Sieltä

” Teologian ja käytännön elämän väliin ei saa revetä kuilua.

löytyvät myös maailman suurimmat luterilaiset kirkot: Etiopian Mekane Yesus -kirkko ja Tansanian evankelis-luterilainen kirkko, joka oli yksi Arushan kokouksen järjestäjistä.

Maailmanlähetyiskonferenssiin osallistui 1024 osanottajaa, joista 543 oli kirkkojen virallisia delegaatteja. Suomen ev.-lut. kirkosta oli mukana kolme delegaattia ja kaksi neuvonantajaa.

Suomen ortodoksinen kirkko oli lähettänyt kaksi delegaattia. Loput suomalaiset olivat eri järjestöjen ja tahojen lähettämiä kokoustarkkailijoita, KMN:n henkilökuntaa ja stuerteja.

Kaikista osallistujista oli miehiä 605 ja naisia 419.

Risto Jukko

KIRKON KANSAINVÄLISEN TYÖN ERITYISKOULUTUS KOTIMAAN HENKILÖSTÖLLE (25 OP)

KIRKON MISSIO - MINUN TEHTÄVÄNI (5 op)

Osallistuja:

- ymmärtää kirkon olemuksen maailmaan lähetettynä yhteisönä ja oman roolinsa kirkon missiossa
- hahmottaa kirkon mission kokonaisvaltaisen ja kontekstuaalisen luonteen
- kohtaa kunnioittavasti, kuuntelevasti ja kutsuvasti lähimmäisiään sekä osallistuu työssään rauhan ja sovinnon rakentamiseen

Lähijaksot: 17.-19.9. ja 19.-21.11.2018

Paikka: Kirkon koulutuskeskus, Järvenpää

Tiedustelut: Jaakko Rusama, jaakko.rusama@evl.fi, p. 040 1425 242

MONIKULTTUURISUUS JUMALANPALVELUSELÄMÄSSÄ (5 op)

Osallistuja:

- ymmärtää jumalanpalveluselämän katolisen (yleiskirkollisen), ekumeenisen ja kulttuurisidonnaisen luonteen
- osaa kehittää jumalanpalveluselämän vieraanvaraisuutta ja yhteisöllisyyttä
- osaa huomioida ihmisten erilaisia konteksteja ja tarpeita

Lähijaksot: 17.-19.9.2018 ja 12.-14.2.2019

Paikka: 1. lähijakso Kuopio, 2. lähijakso Oulu

Tiedustelut: Jukka Helle, jukka.helle@evl.fi, 044 7050 612, Matti Laurila, matti.laurila@evl.fi, p. 040 744 6055

MUUTTUVA USKONNOLLISUUS JA USKONTOJEN KOHTAAMINEN (5 op)

Osallistuja:

- osaa jäsentää omaa kristillistä identiteettiään suhteessa toisiin uskontoihin ja katsomuksiin
- osaa toimia rakentavasti erilaisia uskonnollisia näkemyksiä ja vakaumuksia edustavien ihmisten kanssa ja tuoda esille oman kirkkonsa näkemyksiä toisia kunnioittavasti kohdaten

Lähijaksot: 26.-28.9. ja 12.-14.11.2018

Paikka: Espoon hiippakunnan tuomiokapituli

Tiedustelut: Sisällöt: Elina Hellqvist, elina.hellqvist@evl.fi, p. 040 688 1478,
Käytännön asiat: Carolina Koski, carolina.koski@evl.fi, p. 050 592 8495

Ilmoittautuminen ja hintatiedot
sähköisessä koulutuskalenterissa
sakasti.evl.fi

Älkää lähtekö!

APOSTOLIEN TEKOJEN alussa on ensikatsomalta ehkä merkillisin Jeesuksen lähetyskäskyistä. Siinä hän näyttää aluksi kieltäneen seuraajiaan lähtemästä: ”Ollessaan heidän kanssaan aterialla Jeesus sanoi: ’Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet. Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä. Siihen ei ole enää montakaan päivää. - - - te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.’” (Ap. t. 1:4, 5, 8)

Kiellon jälkeen tulikin selitys. Jeesus tiesi, että ilman läsnäolevaa Jumalaa kirkon tehtävästä ei tulisi mitään. Helluntaina Pyhä Henki muuttikin piileskelevät ja arat opetuslapset hyvin erilaisiksi. Jeesuksen seuraajat kertoivat helluntain jälkeen ylösnousseesta Vapahtajasta vastustusta, vankilaa ja jopa kuolemaa uhmaten.

Raamattu on heillä elämän ja uskon ylin ohje aivan käytännössä. Tähän Pyhä Henki näyttää sitoutuvan.

PYHÄ HENKI on läsnäoleva Jumala, joka antaa kirkolle elämän. Hän on tietenkin myös lähetystyön Henki, joka lähettää Jeesuksen seuraajia niiden luo, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia. Apostolien teot kertoo myös tästä: ”Kerran, kun he olivat palvelemassa Herraa ja paastoamassa, Pyhä

Henki sanoi: ’Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut.’ Niin he paastosivat ja rukoilivat, ja sitten he panivat kätensä näiden kahden päälle ja lähettivät heidät matkaan.” (Ap. t. 13:2, 3)

Luterilaisen Maailmanliiton *Lähetys kontekstissa* -asiakirjassa todetaan Pyhän Hengen toiminnan olevan todellisuutta edelleen: ”Karismaattinen kirkko ottaa lähetystehtävässään käyttöön Hengen kaikki lahjat: evankeliumin julistamisen, pahan valloista päästämisen, rukouksella parantamisen, yhteisönrakennuksen, palvelun ja oikeudenmukaisuuden puolustamisen. Karismaattinen uudistus korostaa sitä tosiasiaa, että kristinusko koskee ihmisen koko olemusta: tunnetta, järkää, tahtoa ja intohimoa. Tämä puolestaan selittää sen, että juuri kirkkojen karismaattinen liikehdintä on vastuussa niiden nopeasta kasvusta ja laajentumisesta.” (Lähetys kontekstissa, 34)

MITÄ VOISIMME oppia kasvavilta karismaattisilta luterilaisilta kirkoilta? Raamattu on heillä elämän ja uskon ylin ohje aivan käytännössä. Tähän Pyhä Henki näyttää sitoutuvan, jos asiaa voi päätellä kirkon kasvusta, kokonaisvaltaisesta elämän uudistumisesta ja innostuksesta rukoukseen ja evankeliumin eteenpäin viemiseen. Ajan käyttäminen yhteiseen rukoukseen ja luottamus siihen, että Pyhä Henki voi edelleen puhutella meitä ja kutsua eri tehtäviin kotimaassa tai ulkomailla, lienee mahdollista missä tahansa, kunhan tahtoa löytyy.

Jukka Jämsén
pastori

hiippakuntasihteeri, lähetys- ja kansainvälinen työ

Kääntymisen kääntöpuoli

Mari Turunen: *Kääntyneet. Ex-muslimien painostus Suomessa.* Uusi Tie 2017. 148 sivua.

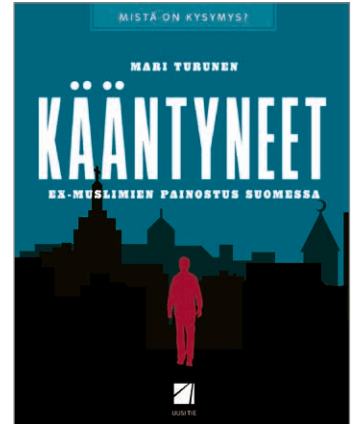
Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus. Tähän on Suomessa totuttu. Joskus kaukainen uutinen kristittyjen tai muiden uskonnollisten ryhmien vainoista tuo rauhaamme väläyksen toisenlaisesta todellisuudesta.

Toimittaja **Mari Turusen** *Kääntyneet* on tärkeä puheenvuoro. Se nostaa esiin 31 turvapaikanhakijan kertomuksen siitä, mitä kristityksi kääntymisestä voi seurata. Tarinat eivät vie kauas, vaan herättävät eloon toisen todellisuuden keskellämme. Maahamme saapunut muslimi, joka kääntyy kristinuskoon, voi

joutua sukunsa hylkäämäksi ja kuolemanvaaraan lähtömaassa. Lisäksi jotkut Suomen muslimiyhteisöt voivat pelotella ja painostaa häntä.

Kristinuskosta kiinnostuneet ja siihen kastetut maksavat kovaa hintaa uskostaan. He voivat kokea henkistä häirintää, uhkailua ja myös väkivaltaa. Islamissa kääntyminen ei ole sallittua. Yhteydet kotimaahan entisiin yhteisöihin katkeavat, mutta täälläkään ei voi elää rauhassa.

Tunnistin Turusen tutkimuksesta omien arabiystävieni kokemukset. Jotkut kääntyneet kiertävät joka sunnuntai mutkan kautta kirkkoon, jotta paikalliset muslimit eivät näkisi heitä. Ulkona liikkua he kääntävät ristit niskan puolelle piiloon. Vastaanottokeskuksissa

Raamattu on piilotettava. Oma kummipoikani säilyttää kaikkia arabiankielisiä kristillisiä kirjojaan minun kodissani. Uhka on todellinen. Kääntyneet tarvitsevat paljon tukea sekä toisiltaan että suomalaisilta kristityiltä.

Minna-Sisko Mäkinen

Opettajan Tansania

Sirkka-Liisa Peltola-Laine: *Mwalimu – Opettaja.* Ibariki Tanzania. Books on Demand 2016. 125 sivua.

Teol.lis. **Sirkka-Liisa Peltola-Laine** on julkaissut omakustanteena persoonallisen teoksen elämästään, erityisesti ajasta opettajana Tansaniassa. Hän toimi maassa Suomen Lähetysseuran kautta lähes neljänneksivuosisadan.

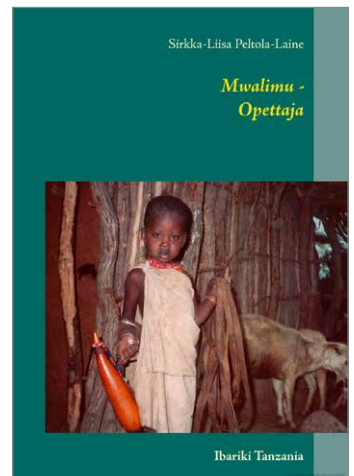
Kirjassa kuvataan eloisesti Tansanian Tumaini-yliopiston opetusta Iringassa ja saksalaisten perustamalla lähetyksasemalla Kidugalassa. Myös maasai-alueella tapahtunut etäopiskelu on ollut tärkeä koulutusmuoto.

Eteläisen hiippakunnan vaihteita kuvataan yksityiskohtaisesti. Tansanian luterilainen kirkko avasi pappisviran naisil-

le 1980-luvun lopulla. Tämä ei ollut helppo asia kaikille ulkomaisille lähetyksjärjestöille. Sirkka-Liisa Peltola-Laine sai pappisvihkimyksen vuonna 1990.

Teos on hieno omaelämäkerta, joka alkaa Yläneen maaseutumiljööstä ja suvun elämästä. Yläneelle teos myös päättyy. Elävät ihmiset ja todelliset tarinat koskettavat. Peltola-Laine kirjoittaa: ”Olen monesti ihmetellyt, että lähetystyössä ja kehitysyhteistyössä on niin vähän kiinnitetty huomiota maanviljelykseen, karjanhoitoon ja metsätalouteen, kun lähetystyötä on tehty maatalousvaltaisten köyhien kansojen parissa.”

Vahvan työkokemuksensa pohjalta kirjoittaja vastaa myös kysymykseen siitä, onko lähetystyö pakkokäännyttämistä. Ei

ole, vaan koko ihminen otetaan huomioon evankeliumin voimalla. Mama Peltola kiteyttää oppimansa: Afrikka on opettanut yhteistyötä, kärsivällisyyttä ja nöyryyttä.

Jaakko Rusama

Peruskysymyksiä yckseydestä

Jaakko Olavi Antila (toim.): *Usko, elämä ja yhteys. Luterilaisuuden mahdollisuudet tänään ja huomenna. Piispa Simo Peura 60 vuotta.* Kirjapaja 2017. 239 sivua.

Lapuan hiippakunnan piispa **Simo Peura** on toiminut vuodesta 2006 kirkon lähetystyön toimikunnan puheenjohtajana. Samana vuonna hänestä tuli myös Kirkkojen maailmanneuvoston keskuskomitean jäsen ja myöhemmin järjestön johtokunnan jäsen. Luterilaisuuden ja ekuumeenisten kysymysten vahvana asiantuntijana piispa Peura on palvellut kirkkoamme jo ennen kuin hänet valittiin vuonna 2004 Lapuan hiippakunnan piispaksi.

Piispa Peuran 60-vuotissyntymäpäivän juhla- ja muistokirjan 16 artik-

kelia käsittelevät kristittyjen yhteyden, ei pelkästään yhteyden, ja kirkon olemuksen peruskysymyksiä. Yli puolet artikkeleista on systemaattisen teologian asiantuntijoiden kirjoittamia. Piispa liittyy selkeästi kirkon uskontulkintaa pohtivien ja sitä tutkivien joukkoon.

Lukijalle ei kuitenkaan kuivailla vain kirkon sisäisiä teologisia keskusteluja. Kirkko ja teologia käyvät parhaimmillaan aktiivista vuoropuhelua ympäröivän yhteiskunnan kanssa. Uskonnollinen usko elää ja etsii aina uusia tulkintoja.

Piispa **Tapio Luoma** toteaa artikkelissaan: ”Uskonnollisen kielen uskottavuus riippuu ennen kaikkea sen suhteesta ihmisen elämään.” Kirkon haasteena on löytää ilmaisuja, jotka puhut-

televat ihmistä hänen tärkeissä kysymyksissään. Tarvitaan aitoa dialogia eri tavoin ajattelevien ja toimivien kanssa. **Paulo Freiren** tavoin voidaan sanoa, että dialogi mahdollistaa muutoksen.

Jaakko Rusama

Omakustanteita Pyhästä Hengestä

Gerson Mgaya: *Pyhä Henki meissä ja meidän kauttamme* (293 sivua); *Armolahjat seurakunnissamme* (154 sivua); *Pyhä Henki – Tee minusta kärsivällinen* (120 sivua). Omakustanteita. Amazon 2017.

Pohjois-Karjalan Ev.lut. Kansanlähetyksen piiri johtaja, **TT Gerson Mgaya** on tarttunut luterilaisille vaikeaan aihekonkreettisuuteen, Pyhään Henkeen ja armolahjoihin. Meillä opetetaan niistä liian vähän.

Pyhä Henki – tee minusta kärsivällinen keskittyy nimensä mukaisesti kärsivällisyyden merkitykseen ja vaikutukseen. *Armolahjat seurakunnissamme* perustuu Mgayan väitöskirjaan.

Laajin teos, *Pyhä Henki meissä ja meidän kauttamme* on syn-

tynt Joensuussa pidetyn Pyhä Henki -seminaarisarjan opetuksesta. Tämä näkyy siinä, miten lukijaa puhutellaan ikään kuin kuulijana.

Erityisesti *Pyhä Henki meissä ja meidän kauttamme* -kirjassa Mgaya noudattaa perinteistä, usein hartauskirjallisuudessa käytettyä tapaa. Kukin luku esittelee yhden Pyhää Henkeä koskevan vertauskuvan. Ehkä tästä johtuen opetus Pyhän Hengen ja kasteen suhteesta on horjuva. Toisinaan Pyhän Hengen saaminen liitetään selkeästi kasteeseen, toisinaan se näyttäytyy siitä erillisenä tapahtumana. Pyhän Hengen kasteesta puhuessaan Mgaya lähentyy helluntailaisuutta ja välillä välähtävät jopa menestyskristillisyydestä tutut sanakäänteet.

Suomentaja **Seija Åkerlund** on tehnyt hyvää työtä. Kirjat ovat sujuvaa luettavaa ja sopivat myös ryhmässä luettaviksi.

Vesa Häkkinen

Kansainvälisen työn koordinaattori,
Kirkkohallitus

Virkistävästi Israelista

Anu Heikkinen, Anni Maria Laato, Pekka Lindqvist (toim.): *Kristitty ja pyhä maa. Näkökulmia Luvaton maan teologiaan*. Perussanoma 2017. 184 sivua.

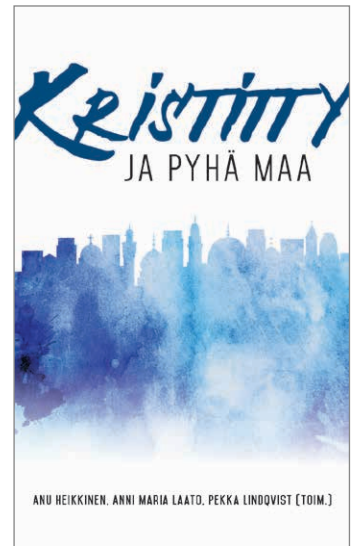
Suomen ev.-lut. kirkon Kirkko ja juutalaisuus -työryhmä on julkaissut kokoelman merkittäviä näkökulmia Pyhään maahan ja siihen liittyvään teologiaan kymmenen artikkelin muodossa. Teoksen ensimmäinen osa sisältää neljä artikkelia niin luterilaisen teologian, Vanhan testamentin kuin Uuden testamentin näkökulmista. Ilahduttavasti myös varhaisen kirkon näkemykset tuodaan asiantuntija-artikkelissa esiin.

Teoksen toinen osa on historiallinen ja tuo esiin erilaisia näkökulmia Pyhään maan monivaiheiseen historiaan, jota voi

tarkastella niin teologiaan, politiikkaan kuin valloituksiinkin liittyen. Myös maailmanlaajan kirkon erilaiset asenteet tulevat tässä osassa esiin.

Teoksen kolmas osa tulee kaikkein lähimmäksi suomalaista lukijaa. Se käsittelee sekä kristillistä sionismia että Israelystävyyttä Suomessa. Mielenkiintoinen on myös artikkeli Pyhästä maasta suomalaisessa virsikirjassa ja hengellisissä lauluissa. Kirjan viimeinen artikkeli on kahden suomenjuutalaisen matkaoppaan, **Ariel Livsonin** ja **Ariel Sellan**, haastattelu. He kertovat näkemästään Pyhän maan rakkaudesta. Aiheesta on virkistävää lukea myös ulkopuolisen näkökulmasta.

Kirja on helppolukuinen ja yleistajuinen, vaikka se käsittelee vaikeaa aihetta. Kirjallisuus-

luettelo palvelee mainiosti niitä, jotka haluavat syvempää tietoa aiheesta. Kirja on suositeltavaa luettavaa jokaiselle suomalaiselle kristitylle.

Risto Jukko

Koskettavasti Ambomaasta

Päivi Mattila: *Rakkaus väkevä kuin kuolema*. Suomen Lähetysseura 2017. 307 sivua.

Lähetysseuran musiikki- ja taidetoiminnan koordinaattori **Päivi Mattila** on perehtynyt **Amalia Skoglundin** historiaan parinkymmenen vuoden ajan. Alkusysäys tutkimukseen oli hänen työstämänsä laulu- ja runokokonaisuus *Naisen sydänäänä*, joka johti musiikkinäytelmään *Amalian kutsumus*. Työn täydensi tämä kirja.

Kirjan perustiedot ovat dokumentoitua historiaa, mutta teoksen sisään kehitelty draama on fiktiota. Faktan ja fiktion välillä on veteen piirretty viiva, jota ei ole tarpeen lähteä selvittämään. Tyytykäämme siihen,

että romaani kuvaa riipaisevalla tavalla rankkaa ihmiskohtaloa ja lähetystyön todellisuutta, johon on ennen vanhaan kuulunut patriarkalisuus ja lasten lähettäminen kotimaahansa kouluun eroon vanhemmistaan.

Kirjan alkupuolen tarina vaikutti naiivilta, mutta loppua kohti mukaan tulee draamaa, räiskettä ja salamointia, joka ei jättänyt kylmäksi.

Arjen lähetystyöstä ei kerrota paljoakaan. Se kuitenkin selvisi, että pienestä aloitettiin: perustettiin lähetysasema rakennuksiin ja ryhdyttiin pitämään jumalanpalveluksia ja pyhäkoulu.

Kasvatilapset ja palveluskunta olivat ensimmäisiä käännynnäisiä. Kohta annettiin jo kasteopetusta. Heimokuninkaasta pidettiin huolta. Ilman

hänen lupaansa ja suojelustaan työ ei olisi ollut mahdollista. Lähetystyöntekijöiden ja paikallisen väestön välillä ei ollut käreitä, vaan ystävälliset suhteet.

Ilpo Perttilä

Eläkkeellä oleva lähetystyöntekijä.

66 väitettä Martti Lutherista

Timo Junkkaala: *Oikein Väärin Ymmärretty Luther*. Perussanoma 2017. 256 sivua.

”Rikkaus on Jumalan lahjoista halvimpia. Sitä hän antaa niille, joille hän ei voi antaa muita lahjoja.” ”Jos haluat pitää viisaan lupauksen, sinun pitää luvata, ettet pure poikki nenääsi, sillä sen lupauksen voit pitää.”

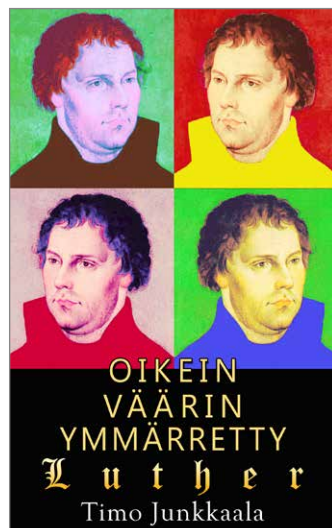
Nämä Lutherin lausahdukset eivät sisälly niihin 66 väitteeseen, joilla dosentti **Timo Junkkaala** avaa lukijalle Lutherin uskonmaailmaa kirjassaan *Oikein väärin ymmärretty Luther*.

Teoksen luvut on ryhmitelty haastavasti: tavalliset (väärin) käsitykset, elämäkertaan liittyviä (virheellisiä) väitteitä, Pyhää Henkeä ja armonvälineitä kos-

kevia (väärin) käsityksiä ja muita (myös teologien esittämiä, mutta silti väärinä) väittämiä.

Erityistä teoksessa on väitteiden asettaminen historialliseen kontekstiin ja väitteiden oikeellisuuden tai virheellisuuden osoittaminen lainauksilla Lutherin omista kirjoituksista. Lukija saa samalla makupaloja Lutherin hyvin laajasta tuotannosta.

Väite 50 kuuluu: ”Lähimmäisenrakkaus on tärkeämpää kuin usko.” Junkkaala osoittaa vakuuttavasti, ettei se pidä paikkaansa: Luther ratkaisi uskon ja rakkauden sekä uskon ja hyvien tekojen välisen jännitteen niin, että rakkaus ja hyvät teot kasvavat uskosta. Sen, mitä uskossa saamme Jumalalta, meidän tulee rakkaudessa jakaa lähimmäisillemme hyvinä tekoina.

Rakkaus ja hyvät teot ovat uskon seurausta. ”Minkä verran uskot, sen verran rakastat.” Uskosta seuraavilla hyvillä teoilla ei kuitenkaan kerätä ansioita Jumalan edessä.

Timo Vasko

Ihmiskauppaa torjumaan

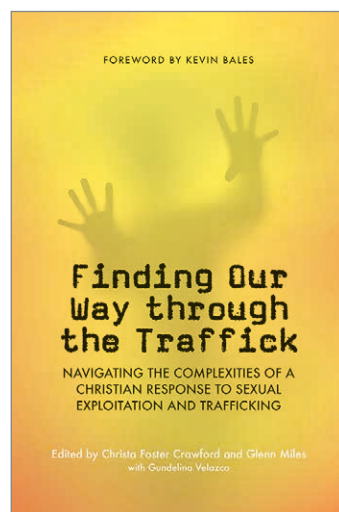
Christa Foster Crawford, Glenn Miles ja **Gundelina Velazco** (toim.): *Finding Our Way through the Traffick. Navigating the Complexities of a Christian Response to Sexual Exploitation and Trafficking*. Regnum Studies in Mission. Oxford 2017. 455 sivua.

Rikollisen ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreja vapauteen auttava tarvitsee neuvoja. Tämä teos pyrkii antamaan niitä hyvin käytännöllisesti. Mitään yhtä tapaa toimia ei kuitenkaan ole, koska uhrien taustat ja olosuhteet ovat hyvin erilaiset.

Tässä kirjassa 39 kirjoittajaa kertoo, millainen toiminta on osoittautunut hyväksi ja millainen ei. Kirjassa on kuvattu monta koskettavaa ihmiskohdetaloe. Ihmiskaupan uhrien aut-

tamiseen kuuluu ehkäiseminen, väliintulo, kuntouttaminen ja takaisin yhteiskuntaan auttaminen. Kirjassa näitä prosesseja tarkastellaan sekä organisaatioiden että yksittäisten toimijoiden kannalta.

Ihmiskauppaan kuuluu kolme osatekijää: prosessi, keinot ja päämäärä. Prosessiin kuuluvat ihmiskaupan uhriksi joutumisen alkuvaiheet. Keinoina ovat pakottamisen väkivaltaiset muodot. Päämäärinä ovat prostituutio tai orjuus. Artikkelien painopiste on auttamisen monissa mahdollisuuksissa, jotka riippuvat esimerkiksi kulttuurista, yhteiskunnan lainsäädännöstä, korruption laajuudesta, viranomaisten valvutuneisuudesta, oikeuslaitoksen toimivuudesta sekä kansalaisjärjestöjen ja kirk-

kojen halusta tunnistaa ongelmat ja toimia. Teos on sarjan toinen osa. Ensimmäinen keskittyi hyväksikäytön makrotason ongelmiin.

Timo Vasko

Tarkkanäköisesti kulttuuri-sensitiivisyydestä

Nehemia Moshi: *Stretching the Drum Skin. An Analysis of Power Relations in Leadership Development and Succession in the History of the Evangelical Lutheran Church in Tanzania, Northern Diocese 1942–1993.* Åbo Akademi University Press 2016. 286 sivua. Väitöskirja.

Tansanian Tumaini-yliopiston ja Turun Åbo Akademien yhteistyö on jälleen kantanut hedelmää. **Nehemia Moshin** väitöskirja on merkittävä tutkimus johtajuuskysymyksistä yhdessä Tansanian evankelis-luterilaisen kirkon hiippakunnista. Maailman toiseksi suurimmassa luterilaisessa kirkossa on yli 20 hiippakuntaa.

Nehemia Moshi kuvaa mielenkiintoisesti Tansanian ja en-

tisen Tanganjikan pohjoisosien lähetystilannetta sekä brittien ja saksalaisten suorittamaa lähetystyötä. Tutkimuksessa tarkastellaan runsaan viiden vuosikymmenen ajalta (1942–1993) hiippakunnan johtajuutta, sen kehitystä ja jatkumoa. Pohjois-Tanganjikan luterilainen kirkko syntyi vuonna 1942.

Tutkimus kuvaa tarkasti sel-laista kulttuurisensitiivisyyttä, jota tarvitaan luotaessa kansallisesti ja kulttuurisesti kestäviä rakenteita. Vaikka tutkimus käsittelee vain yhtä hiippakuntaa, sen havainnot ovat arvokkaita ja niitä voi soveltaa muuallekin. Merkittäviin havaintoihin kuuluu se, kuinka tärkeää on huomioida sosiopoliittinen ja taloudellinen toimintaympäristö.

Väitöskirja sisältää useita mielenkiintoisia tutkimuskysymyksiä. Niistä vähäisimpiä eivät ole kysymykset piispuudesta ja naispappeudesta. Nehemia Moshin tutkimus on hyödyllinen lähetystehistorian ja erityisesti lähetysteologian kannalta.

Jaakko Rusama

Huutoja syvyydestä

Out of the Depths: Hope in Times of Suffering. Theological Resources in Times of Persecution. An Anglican Contribution to Ecumenical Engagement. London: Anglican Consultative Council 2016, 160 sivua.

Anglikaanien neuvoa-antava neuvosto (ACC) piti vuonna 2016 Lusakassa Sambiassa 16. kokouksensa. Mukana oli myös muiden kirkkojen edustajia. Kokousta varten Anglikaanien uskontojen välisen kohtaamisen verkosto julkaisi kolmannen raporttinsa uskontojen kohtaamisesta ja uskontojen vainoista. Teemana ovat psalmin 130 sanat: ”Syvyydestä minä huudan sinua, Herra.”

Uskontojen vainot ja marttyyrien määrät ovat viime vuo-

sikymmeninä olleet suurempia kuin koko kristinuskon historian aikana. Kysymystä tulee tarkastella entistä tarkemmin teologisena eikä vain esimerkiksi sosiologisena ilmiönä.

Raportissa käsitellään sitä, mitä teologisia argumentteja on käytetty kohdattaessa vainoja ja miten muiden uskontojen edustajat ovat käyttäneet omia opillisiksi luonnehdittuja käsitteisiään. Tapauksertomuksia on kerätty Intiasta, Malesiasta, Nigeriasta, Ruotsista, Syyrias-

ta ja Yhdysvalloista. Malesian julistautuminen islamilaiseksi valtioksi vuonna 2001 on johtanut muiden uskontojen ja jopa liberaalien muslimien tilanteen vaikeutumiseen. Ruotsin osalta tarkastellaan näkyvää ja lisääntyntä antisemitismiä ja islamin vastaisuutta. Huolestuttavaa on havainto, että kouluissa kristityt koululaiset kokevat syrjintää luokkatovereidensa ja jopa joidenkin opettajien taholta.

Jaakko Rusama.

Maailma muuttuu entistä uskonnollisemmaksi

Katri Kuusikallio/Suomen Läheysseura

Pastori Raymond Dunia kastaa lapsen Tansaniassa.

Vuonna 2050 muslimeja ja kristittyjä on arviolta jo yhteensä 67 prosenttia koko maailman väestöstä.

Yli 1000 vuoden ajan Euroopassa oli enemmän kristittyjä kuin missään muussa maanosassa. Vuoden 2017 jälkeen on tapahtunut merkittävä muutos. Nyt kristittyjä on ensimmäistä kertaa eniten Afrikassa, kaikkiaan 599 miljoonaa. Kasvua on tapahtunut 17 miljoonan ihmisen verran vuodessa.

Afrikkalaisten kristittyjen määrä ohitti Latinalaisessa Amerikassa asuvien kristittyjen määrän, joita lasketaan nyt olevan 597 miljoonaa, kasvua vuodessa kuusi miljoonaa. Euroopassa on tällä hetkellä 550 miljoonaa kristittyä, laskennallisesti neljän miljoona vähennys vuodessa. Aasian kristittyjen määrä tavoittaa eurooppalaisten kristittyjen määrän parin kolmen vuoden kuluessa.

Lähi-itä tyhjenee kristityistä

Kristittyjen määrä laskee voimakkaasti Lähi-idässä. Kun vuonna 1900 kristittyjä oli alueen väestöstä 13,6 %, niin luku on nyt 4 %. Kristittyjen vainot ja monet konfliktit ovat johtaneet mm. laajaan maastamuuttoon.

Maailman kahden valtauskonnon, kristinuskon ja islamin, kasvu jatkuu. Maailma on siis muuttumassa entistä uskonnollisemmaksi. Tilastojen valossa vuonna 1800 kristittyjen ja muslimien yhteenlaskettu osuus koko maailman väestöstä oli 33 prosenttia. Samaan aikaan, kun maailmassa on tapahtunut todellinen väestöräjähdyks, kristittyjen ja muslimien osuus maailman koko väestöstä on 57 prosenttia. Arvioiden mukaan vuonna 2050 kristityt ja muslimit muodostavat 64 prosenttia koko maailman väestöstä.

Samaan aikaan uusin World Watch -tilasto kertoo uskonnollisten vainojen lisääntyneen voimakkaasti viime vuosina. Eniten uskonnollisen vainon kohteina ovat olleet kristityt. Arvioiden mukaan 2,5 miljardista kristitystä yli 215 miljoonaa kärsii ”vakavaa, hyvin vakavaa tai äärimmäistä vainoa”. Kristityille vaarallisimmat maat tällä hetkellä ovat Pohjois-Korea ja Afganistan. Pohjois-Korea on ollut kärjessä jo 16 vuotta. Kymmenen vaarallisimman maan joukossa ovat lisäksi Somalia, Pakistan, Eritrea, Libya, Irak, Jemen ja Iran.

Jaakko Rusama

Lähteet:

International Bulletin of Mission Research,
Volume 42, Issue 1/2018 ja
Open Doors -tiedote 10.2.2018.

Kuinka monta lähetyjärjestöä kirkolla voi olla?

Suomen Lähetyslentäjät haluaa kahdeksanneksi järjestöksi, jolla on kirkon kanssa perussopimus lähetystyöstä. Kaksikymmentä vuotta sitten suunniteltiin yhden järjestön mallia.

TAMMIKUUSSA 12 kirkolliskokousedustajaa jätti kirkolliskokoukselle aloitteen, jossa esitettiin Suomen Lähetyslentäjien hyväksymistä kirkon lähetysjärjestöksi. Järjestö oli jo aiemmin jättänyt asiasta hakemuksen piispainkokoukselle.

Kirkkolain mukaan päätökset uusista lähetysjärjestöistä valmistelee piispainkokous. Kokeneidenkin byrokraattien on pitänyt kaivautua kirkon säädöskokoelmiin tutkimaan, mitä protokolla asiasta sanoo. Mikään järjestö ei ole nimittäin kymmeniin vuosiin hakenut kirkon lähetysjärjestön asemaa.

Piispainkokous keskusteli helmikuussa siitä, millainen järjestö voidaan kelpuuttaa kirkon lähetysjärjestöksi. Se jatkaa asian käsittelyä huhtikuussa. Kun piispainkokous saa esityksensä valmiiksi, se jatkaa matkaa kirkolliskokoukseen. Lähetysjärjestöksi hyväksymisen edellytykset päättää siis lopulta kirkolliskokous.

Lisää lentäjiä

Suomen Lähetyslentäjien toiminnanjohtaja **Janne Ropponen** perustelee järjestönsä hakemusta yhteistyösuhteen selkeytymisellä. Asema kirkon lähetysjärjestönä auttaisi vastaamaan paremmin lähetyslentotyön työntekijätarpeeseen.

Kirkon lähetystyön keskuksen johtaja **Risto Jukko** kertoo, että Lähetyslentäjien lisäksi myös kaksi muuta järjestöä on kiinnostunut kirkon lähetysjärjestöksi pääsemisestä.

Kun kirkon lähetysstrategiaa viimeksi sorvattiin, pohdittiin sitä, voisiko kirkolla olla vain yksi lähetysjärjestö. Tämä ei onnistunut, ja nyt keskustellaan järjestöjen määrän lisäämisestä. Jukon mielestä seurakunnista ja hiippakunnista saatu palaute ei kannusta tähän suuntaan.

Kun kirkon lähetysstrategiaa valmisteltiin reilu 10 vuotta sitten, selvitettiin sitä, voisiko lähetysjärjestöjä olla enemmänkin.

”Vastaus oli yksiselitteinen ei. Viime keväänä seurakunnilta ja hiippakunnilta kysyttiin samaa asiaa. Vastaus ei ollut muuttunut yhtään. Järjestöjen paljous on seurakunnan käytännön toiminnan kannalta hankalaa”, Jukko toteaa.

Piispainkokouksen ja kirkolliskokouksen valmistelukoneistosta tuskin putkahtaa Lähetyslentäjille päätöstä ennen ensi vuotta. Ropponen toivoo, että päätöstä tehtäessä kuunneltaisiin myös niitä seurakuntia, jotka haluaisivat tiivistää yhteistyötä Lähetyslentäjien kanssa.

Danielle Miettinen

Jarkko Korhonen palvelee MAF:n lentäjänä Tansaniassa, jossa järjestön lentämät lääkärit ja sairaanhoitajat hoitivat 8000 lasta ja 2000 odottavaa äitiä.

Pakolaiset sinnittelevät aterialla päivässä

Sota ajoi Muja Rosen perheen pakoon Etelä-Sudanin parhailta viljelymailta Ugandaan. Ennen sotaa ruoka oli heille itsestäänselvyys – nyt Rose pelkää, että hänen 10-vuotias tyttärensä laihtuu hengiltä.

PAISTETUN SIPULIN tuoksu herättää ruokahalua missä tahansa maailmalla.

10-vuotias **Ayite** sekoittaa saviuunilla sihisevää kattilaa ja äiti **Muja Rose**, 34, viipaloi munakoisoja. Iso puu suojaa heitä iltapäivän paahtavaalta auringolta.

”Syömme kerran viikossa munakoisoja, kerran okraa ja kerran vihanneksia,” Rose sanoo. Hän on onnistunut pystyttämään pienen puutarhan Bidibidin pakolaisasutusalueen kivikkoisella maaperällä Ugandassa.

”Loput päivät syömme papuja.”

Sota tyhjensi vilja-aitan

Bidibidi on Turun kokoinen alue ja olisi 290 000 asukkaallaan Suomen toiseksi väkirikkain kaupunki. Täällä Rosen perhe potee koti-ikävää.

Kotona Etelä-Sudanissa Rose työskenteli opettajana ja perheellä oli vuohia ja kanoja. Lapset pystyivät poimimaan hedelmiä ja kassavaa perheen puutarhasta. Alue tunnettiin Etelä-Sudanin vilja-aitana, josta miljoonat eteläsudanilaiset saivat ruokansa ennen vuonna 2016 alkaneita taisteluja.

Etelä-Sudanissa valtataistelu presidentti **Salva Kiirin** ja entisen varapresidentin **Riek Macharin** välillä on johtanut monimutkaiseen etniseen konfliktiin. YK on varoittanut kansanmurhan riskistä.

”Joskus kun lapsilla on todella kova nälkä, he kysyvät että ’äiti, emmekö voisi palata kotiin Etelä-Sudaniin, jotta voisimme syödä’. Heille on vaikea selittää, että siellä vielä soditaan”, Rose kertoo.

Rosen lapset olivat leikkimässä, kun taistelut alkoivat. Hallitus- ja oppositiojoukkojen ristitulesa Rose pakeni neljän lapsensa kanssa Ugandaan. Hän valvoi yöt suojellakseen lapsia villieläimiltä.

”Lapset itkivät nälkää ja uupumusta. Kun löysimme kuivuneen joenuoman, yritin kaivaa maahan imeytynyttä vettä lapsille juotavaksi.”

Bidibidin pakolaisasutusalue on Turun kokoinen alue, joka olisi 290 000 asukkaallaan Suomen toiseksi väkirikkain kaupunki Helsingin jälkeen.

Nälkäisenä on vaikea keskittyä

Suomea pienempi ja köyhempi Uganda on rajallisista resursseistaan huolimatta päästänyt kaikki pakolaiset maahan. Valtio on varmistanut kaikille palan maata asumista ja viljelyä varten.

Syötävää on kuitenkin vaikea kasvattaa kivikoisella maaperällä. Puutarhassaan huhkiva **Wani Garanep** kertoo, että hänellä on neljä lasta ruokittavana, mutta ruoka ei riitä kuin yhteen ateriaan päivässä.

YK jakaa pakolaisille kerran kuukaudessa papuja, kasviöljyä, maissijauhoja ja suolaa. Pakolaiskriisin hoitaminen maksaa vuodessa 560 miljoonaa euroa, mutta kansainvälinen rahoitus kattaa vain kolmasosan tarpeista. Siksi kuukausittainen annos maissijauhoja on puolitettu 12 kilosta henkilöä kohden 6 kiloon.

KUA:n viljelykoulutuksen ansiosta Garanepin puutarhassa on alkanut kasvaa seesamia, okraa ja tomaatteja. Mullalla täytetyistä säikeistä versoo munakoisoja ja sipuleita. Kurssin osallistujille on jaettu siemeniä ja työkaluja.

Garanep on ammatiltaan rakentaja ja hän haluaa taata koulutuksen myös lapsilleen.

”Mutta nälkäisinä he eivät jaksa keskittyä koulussa ja tulevat monesti kotiin ennen päivän päättymistä.”

”Äiti parsii nuorimpansa housuja. Niitä pitää taas pienentää vyötäröstä.

Tatu Blomqvist

Bidibidin asukkaat ovat riippuvaisia ruoka-avusta. Tyyppillinen annos koostuu pavuista ja maissipuurosta.

Yksinhuoltajan raskas elämä

Ruuan jälkeen meno pihamaalla vilkastuu. Lapset kaivavat esiin hyppynarun ja 10-vuotias Ayite laskee innokkaasti hyppyjään englanniksi. Se ilahduttaa äitiä.

Pakolaisasutusalueilla elämä pyörii pitkälti lasten ympärillä. Yli 60 prosenttia Ugandaan saapuneista on alle 18-vuotiaita. Aikuisista suurin osa on naisia. Miehet ovat liittyneet taisteluihin – jotkut pakosta, toiset vapaaehtoisina – tai kuolleet väkivaltaisuuksissa. Rose ei ole kuullut miehestään pakonsa jälkeen.

Hän parsii nuorimpansa, 3-vuotiaan **Wanin** housuja. Niitä pitää taas pienentää vyötäröstä. Lapset sairastavat paljon ruuan puutteen ja yksipuolisen ruokavalion takia.

Eniten Rose on huolissaan Ayitesta. Vuosi sitten hän painoi 25 kiloa, nyt vain 19 kiloa. Kun lapset ovat hiljaa eivätkä jaksa leikkiä, on syytä huolestua.

”Jos hän laihtuu enemmän, saatan jopa menettää hänet”, Rose sanoo.

Erik Nyström

Kirjoittaja on Kirkon Ulkomaanavun tiedottaja.

Matongon teologinen seminaari yhdistää kristittyjä Keniassa

Wanjaressa pidetty torikokous toivotti luterilaisen lähetystyön tervetulleeksi Keniaan vuonna 1939. Pian syntyi Matongon teologinen seminaari, joka juhli maaliskuussa pyöreitä.

LUTERILAINEN KIRKKO otti Keniassa ensimmäisiä askeleitaan 1930-luvulla, kun pieni luterilainen ruotsalainen lähetysseura Bibeltrogn Vänner menetti työkenttensä Etiopiassa. Taustalla olivat Italian miehitystoimet Etiopiassa ja sen myötä protestanttisten lähetysseurojen karkottaminen maasta.

Ruotsalaiset matkustivat Keniaan, ja Afrikan sisämaalähetyksen johtaja neuvoi heitä menemään kisii-heimon keskuuteen, missä ei vielä yksikään protestanttinen missio ollut toiminut.

Helmikuun lopussa vuonna 1939 Wanjaren torilla järjestettiin kansankokous, jossa alueen asukailta kysyttiin, josko he haluaisivat toivottaa luterilaisen lähetystyön tervetulleeksi maillensa. Yksimielinen lupa heltisi, mutta varsinaisen lähetystyön alkaminen viivästyi toisen maailman-

sodan vuoksi. Lopulta luterilainen lähetystyö Keniassa alkoi heinäkuussa 1948.

Opettajia ja rehtoreita

Viisi vuotta myöhemmin työtä laajennettiin. Noin 50 kilometrin päähän viljelyskelvottomalle Matongon kukkulalle perustettiin uusi lähetysasema. Maaliskuun alussa Matongon lähetysasemalla toimiva luterilainen teologinen seminaari juhli 40-vuotista taivaltaan.

Kenia on Evankeliumiyhdistyksen vanhin työkenttä Afrikassa. Evankeliumiyhdistys on tukenut Kenian evankelis-luterilaista kirkkoa jo kohta 50 vuoden ajan muun muassa lähettämällä opettajia ja rehtoreita Matongon seminaariin.

”Matongon lähetysasema on ollut alusta saakka keskeinen paikka”, Matongon teologisen seminaarin rehtorina toiminut **Reijo Arkkila** toteaa.

Teologinen seminaari on historiansa aikana koonnut opiskelijoita monista Afrikan maista. Matongon ylänköalueen viileässä ilmastossa ovat kohdanneet monet Afrikan kulttuurit ja kansat.

Kansainvälinen oppilaitos

Pappisseminaari kestää kolme ja puoli vuotta, josta puoli vuotta käytetään harjoitteluun seurakunnassa.

”Seminaarissa opiskelee paitsi kenialaisia, myös opiskelijoita Etelä-Sudanista, Sambiasta, Ugandasta ja Tansaniasta. Tällä hetkellä kenialaisten määrä on ollut hienoisessa laskussa”, Sleyn Afrikan työn koordinaattori **Ari Lukkarinen** toteaa.

Sley on juuri tehnyt päätöksen uudesta työmuodosta sudanilaisten pakolaisten parissa Keniassa ja erityisesti Pohjois-Ugandassa.

”Alamme tukea pakolaisleireillä toimivia etelä-sudanilaisia ja sudanilaisia seurakuntia taloudellisesti, antamalla aineellista apua ja järjestämällä opetusta”, Lukkarinen kertoo.

Matongon teologisen seminaarin 40 vuotista taivalta juhlivat opiskelijat Keniasta, Ugandasta, Tansaniasta, Sambiasta ja Etelä-Sudanista sekä opettajat Keniasta, Yhdysvalloista ja Suomesta.

Martti Pyykönen

Piispat hyväksyivät lähetyksen peruslinjauksen

Kirkon viestintä/Aarne Ormio

KANSALLISISSA KIRKOISSA ja kirkkoliitoissa on viime vuosikymmeninä laadittu useita lähetystyötä käsitteleviä asiakirjoja. Niiden jalkautuminen paikallisiin seurakuntiin on yleensä jäänyt varsin vähäiseksi.

Luterilainen maailmanliitto hyväksyi vuonna 2004 asiakirjan ”Lähetys kontekstissa: Muutos, sovinto, voimaannuttaminen”. Se on puheenvuoro ekumeeniseen keskusteluun lähetyksestä. Kirkkojen maailmanneuvoston lähetysasiakirja ”Yhdessä kohti elämää: Lähetys ja evankelioiminen muuttuvassa maailmassa” hyväksyttiin vuonna 2013.

Suomessa ensimmäinen luterilaisen kirkon lähetysten strategia saatiin aikaan vuonna 2010. Se on nimeltään ”Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian peruslinja vuoteen 2015: Lähetysstrategian teologinen perusta”. Sitä ryhdyttiin päivittämään keväällä 2014.

KIRKON LÄHETYSTYÖN keskus kokosi tiivistetyn peruslinjauksen poikkeuksellisen laajan kyselyn avulla. Peruslinjauksesta laadittiin useita versioita, joihin kerättiin myös runsaasti palautetta. Lopputuloksena oli ”Yhteinen todistus, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysten peruslinjaus”, jonka silloinen kirkon ulkoasiain neuvosto hyväksyi joulukuussa 2015.

”Yhteinen todistus” koostui kymmenestä pääkohdasta. Useimpiin niistä liitettiin toimintaperiaatteet, joihin viitataan hieman aiemmin aikaansaadusta kirkon sekä seitsemän lähetysjärjestön ja Kirkon Ulkomaanavun välisessä perussopimuksessa. Näin kirkolle oli saatu kaksi merkittävää ja toisiaan tukevaa välinettä, joilla korostetaan kirkon yhteistä lähetystehtävää.

”Yhteinen todistus” ja sen eri kielille toimitetut käännökset ovat herättäneet mielenkiintoa kumppanuuskirkoissamme.

”

”Yhteinen todistus” on herättänyt mielenkiintoa kumppanuuskirkoissamme.

MAAILMA MUUTTUU nopeasti. Taloudellinen, poliittinen, sosiaalinen ja kulttuurinen todellisuus vaihtelee suuresti eri maissa. Sama koskee uskonnollisia muutoksia. Suomessa syksyllä 2015 koettu yli 30 000 turvapaikanhakijan saapuminen synnyttää uudenlaista uskonnollista pohdintaa ja toimintaa. Tämä oli yksi niistä syistä, miksi kirkon lähetysten tuoretta peruslinjausta päivitettiin syksyllä 2017.

Ensimmäistä kertaa kirkkomme historiassa lähetysten peruslinjaus on piispainkokouksen hyväksymä. Tammikuussa linjaus sai kirkkohallituksen vahvistuksen. Perusnäkökulma on edelleen se, että missio kuuluu elimellisesti kirkon ja seurakunnan olemukseen.

Nyt meillä on käytössämme koko kirkkoa, hiippakuntia, seurakuntia ja luterilaista lähetystyötä tekeviä järjestöjä koskeva linjaus, jonka varaan on hyvä rakentaa ja jolla voimme vahvistaa yhteistä toimintaamme. ”Yhteinen todistus” palvelee myös kaiken seurakunnallisen toiminnan suunnittelua keskittymällä kokonaisvaltaisesti kirkon ja seurakunnan olemukseen.

Jaakko Rusama
dosentti, lähetysteologi, Kirkkohallitus

"On puhuttava ymmärrettävällä kielellä"

Lähetystyössä ollaan sellaisen sanaston vankeja, joka ei avaudu tuleville sukupolville, sanoo Suomen Lähetysseuran tuore toiminnanjohtaja Rolf Steffansson.

KUN LÄHETYSTYÖTÄ tehdään maailmalla, toimintaympäristö otetaan vakavasti, kontekstualisoidaan. Suomen Lähetysseuran tuore toiminnanjohtaja **Rolf Steffansson** kaipaa kontekstualisointia myös Suomessa.

"Meidän on opittava puhumaan lähetystyöstä ymmärrettävällä kielellä."

Euroopassa eletään kuplassa, jossa ajatellaan, että uskonnot ovat häviämässä. Steffanssonin mukaan kehitys on päinvastainen.

"Globaalisti uskonnot eivät ole häviämässä minnekään, maailma uskonnollistuu koko ajan. Meidän täytyy oppia ymmärtämään uskonnollisia mekanismeja ja uskonnollista kieltä", Rolf Steffansson sanoo.

Tulevaisuuden ennakkointi ei riitä lähetysjärjestön tehtäväksi. Sen on pidettävä koko ajan huolta myös perustehtävästään, Rolf Steffansson sanoo.

Hän muistuttaa, että ihmisen kohtaamiseen kuuluu kunnioitus.

”Työhömmme kuuluu todistus evankeliumista, todistus Kristuksesta. Se on yhtä pyyteetöntä kuin kehitysyhteistyö: me kerromme avoimesti mihin uskomme, mutta siihen emme voi vaikuttaa, miten toinen siihen reagoi.”

Steffansson tähdentää, että on oltava valmis kuuntelemaan toista ihmistä, ymmärtämään hänen lähtökohtiaan ja kunnioittamaan sitä, mikä on hänelle arvokasta.

Afrikasta palasi eri mies

Kansainvälisyys ja eri kulttuurit kiehtoivat nuorta pastori Steffanssonia, mikä johti hänet lähetystyöhön Tansaniaan vuonna 1994. Papin työ pienessä seurakunnassa opetti, miten kristinusko ymmärretään osana arkea. Samalla tuli laajempi ymmärrys siitä, mitä kaikkea evankeliumi pitää sisällään. Hengellisen rinnalla oli koko ajan käytäntö: koulutus, terveydenhuolto, työpaikkojen luominen.

”Jos evankeliumi ei näy elämässä ja teoissa, onko sillä merkitystä ihmisille? Tansaniassa kirkko on vahva motivaattori ihmisten arjessa. Kirkon opetusta kuunneltiin. He miettivät, miten lähimmäisenrakkaus laitetaan käytäntöön. Asia ei jäänyt vain sunnuntain jumalanpalvelukseen.”

Lähetysseuran työn aloittamisesta Ambomaalla tulee kuluneeksi 150 vuotta. Alusta alkaen työn tavoitteena oli koko yhteiskunnan kehittäminen. Tullakseen kristityiksi, ihmisten täytyy esimerkiksi osata lukea. Myös koulutuksen ja terveydenhuollon merkitys ymmärrettiin.

Steffansson kertoo, että jo 1920-luvulla pohdittiin Lähetysseurassa sitä, voiko antaa apua siten, että se johtaa ihmisten kääntymiseen kristityiksi.

”Jo silloin ymmärrettiin, että se olisi kirkon omankin etiikan vastaista. Ihmisille tulee antaa tilaa. Me voimme tuoda esiin oman uskomme, mutta se mitä siitä seuraa, on Jumalan käsissä.”

Tansaniassa Steffansson oppi ottamaan huomioon ihmisen tarpeet kokonaisvaltaisesti.

Aika ja haasteet muuttuvat

Lähetysjärjestöissä yritetään koko ajan ennakoida, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Mihin suuntaan seurakuntien jäsenmäärä kehittyä, millaisia ovat valtion kehityspoliittiset linjaukset.

”

Voimme tuoda esiin uskomme, mutta se mitä siitä seuraa, on Jumalan käsissä.

”Tämän keskellä perustehtävästä on kuitenkin pidettävä huolta.”

Steffansson muistuttaa, että Afrikan ja Aasian kirkkojen ajattelu vaikuttaa entistä enemmän koko kristinuskon piirissä. Spiritualiteetti, Pyhän Hengen johdatus, tulee yhä tärkeämmäksi. Samalla haastetaan eurooppalainen materialismi ja ahneus.

”Eivätkö nämä ole pakanuutta, josta meidän tulisi kääntyä?”

Kirkon tehtävä on todistaa sanoin ja teoin uskostaan. Steffanssonin mukaan tätä tehtävää ei voi ulkoistaa järjestöille, vaan sen pitäisi olla luonnollinen osa koko kirkon toimintaa.

”Useiden toimijoiden malli antaa vääristyneen kuvan kirkon toiminnasta.”

Kristillisestä uskosta todistamisen rinnalla tärkeitä asioita ovat ihmisoikeudet ja ihmisarvo, ja niiden puolustaminen syrjäytettyjen elämässä.

”Mitä vaatii, että he tuntevat tämän omaksi kirkokseen? Miten ykseys voi toteutua, jos toiset on suljettu ulkopuolelle? Yhdessä kumppaneitensa kanssa Lähetysseura voi puuttua tekijöihin, jotka aiheuttavat syrjäytymistä ja köyhyyttä.”

Vaikka konfliktit maailmassa kärjistyvät, Lähetysseuran on oltava toivon tuoja yhdessä kirkkojen kanssa.

”On edistettävä yhdessä rauhaa ja sovintoa.”

Kimmo Saares

Rolf Steffansson lyhyesti

- Syntynyt Sipoossa 1964
- Vaimo ja neljä lasta
- Pappina Porvoossa 1990–1993
- Kirkkoherrana Pernajassa 2006–2008
- Lähetystyössä Tansaniassa 1994–1998 ja 2000–2006
- Lähetysseuran ulkomaantyön johtaja 2008–2017
- Lähetysseuran toiminnanjohtaja 2018–

Piispainkokous käsitteli Keniassa vihityn suomalaispapin toimintaa

SUOMEN EV.-LUT. kirkon perussopimus lähetysjärjestöjen kanssa joutui testiin, kun piispainkokous pyysi Suomen Luterilaista Evankeliumiyhdistystä (Sley) selvittämään, miksi sen palveluksessa toimiva, Kenian evankelis-luterilaisessa kirkossa papiksi vihitty **Martti Haverinen** työskentelee Helsingin Luther-kirkossa.

Tilanteen teki ongelmalliseksi se, että Kenian kirkon kaitsennan alla toimiva pappi toimii säännöllisesti papillisissa tehtävissä Suomessa. Kenian ev.-lut. kirkko on Luterilaisen maailmanliiton (LML) jäsenkirkko kuten Suomen ev.-lut. kirkokin. Toisen luterilaisen kirkon pappi voi kuitenkin toimittaa jumalanpalveluksia vain yksittäistapauksissa – tällöinkin ainoastaan kirkkoherran kutsumana. Syntyneeseen tilanteeseen kiinnitti huomiota LML:n pääsihteeri **Martin Junge**, joka lähetti asiasta kirjeen arkkipiispa **Kari Mäkiselle**.

Sley on yksi kirkon seitsemästä lähetysjärjestöstä ja se on allekirjoittanut lähetystyön perussopimuksen. Lähetysjärjestön perussopimuksen mukaan sopijajärjestön velvollisuutena on noudattaa omassa toiminnassaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tunnustusta ja päätöksiä sekä toteut-

Martti Haverinen.

taa kirkon hyväksymää lähetysjärjestön peruslinjausta ja sen toimintaperiaatteita. Piispainkokous valvoo perussopimuksen noudattamista.

Haverinen osallistui pappisvihkimykseen Keniassa, koska hän ei omantunnon syistä halua osallistua jumalanpalvelukseen, jota toimittamassa on naispuolisia pappeja.

Piispainkokous totesi joulukuussa 2017, että Sleyn antama selvitys on riittävä ja Sleyn asema kirkon lähetysjärjestönä pysyy ennallaan. Vastauksessaan piispainkokoukselle Sley pahoitteli syntynyttä epäselvää tilannetta ja totesi jatkossa toimivansa tiiviimmässä vuorovaikutuksessa piispainkokouksen ja Kirkon lähetystyön keskuksen kanssa. Martti Haverinen on anonut Suomen ev.-lut. kirkon pappisoikeuksia Helsingin hiipakunnan tuomiokapitulista.

Elina Hellqvist

Lähetystyön vuosijuhlat

Piipiaseuran Raamattutapahtuma

19.–20.5. Jyväskylä

Teema: Tavataan kylässä

Medialähetys Sanansaattajien Media-lähetyspäivät

26.–27.5. Vivamo, Lohja

Teema: Yhteyden ytimessä – jo vuodesta 1973

Lähetysseuran Valtakunnalliset Lähetysjuhlat

25.–27.5. Kuopio

Teema: Rakasta minua nyt

Kylväjän Lähetyskesäpäivät

15.–17.6. Suomen Raamattuopisto, Kauniainen

Teema: Lähde lähemmäs

Sleyn Evankeliumijuhla

29.6.–1.7. Kalajoki

Teema: Kuin hiekanjyvät meren rannalla

SLEF

Årsfest 28.6.–1.7. Terjärv

Missionsfest 3.–5.8. Övermark

Temat: Hoppas på Herren!

Kansanlähetyskesä Kansanlähetyspäivät

6.–8.7. Ryttylä

Teema: Minä olen teidän kanssanne

Inkerin kirkon uusi kustantamo julkaisee klassikoita

VIIME ELOKUUSSA Inkerin kirkko rekisteröi oman kirjakustantamon, joka sai nimekseen *Verbum*. Lokakuussa *Verbum* jo julkaisi raamattukomentaarin yhteistyössä amerikkalaisen kristillisen kustantamon Lutheran Heritage Foundationin kanssa.

Inkerin kirkon piispanneuvosto nimesi *Verbumille* kustannusneuvoston, jota johtaa kirkon pääsihteeri **Mihail Ivanov**. Neuvostossa ovat mukana muun muassa Teologisen instituutin rehtori **Ivan Laptev** ja lähetysohjtaja **Jevgeni Raskatov**.

Pääsihteeri Ivanov pitää teologisen kirjallisuuden julkaisemista tärkeänä. Oma kustantamo on myös imagokysymys. Henkilökuntaa kustantamolla ei ole. Tavoitteena on kääntää vuosittain muutamia kirjoja ja ottaa uusintapainos *Tunnustuskirjoista*. Seuraavaksi *Verbum* julkaisee saksalais-australialaisen luterilaisen teologin **Hermann Sassen** (1895–1976) ehtoollista käsittelevän teok-

sen, jonka suomenkielinen nimi on *Tämä on minun ruumiini. Lutherin taistelu ehtoollisen reaali-preesensin puolesta* (Concordia 2011).

Hermann Sasse kuului 1930-luvulla Saksan tunnustuskirkon vaikuttajiin yhdessä **Dietrich Bonhoefferin** kanssa. Toisen maailmansodan jälkeen Sasse muutti Australiaan ja toimi Australian luterilaisessa kirkossa.

Myös Ruotsissa toimii kustantamo nimeltä *Verbum*. Se on perustettu vuonna 1911 ja on yksi Ruotsin vanhimmista kustantamoista. Ruotsin *Verbum* julkaisee muun muassa Ruotsin kirkon päälehteä *Kyrkans Tidning*.

Vuonna 1992 perustettu Inkerin evankelis-luterilainen kirkko toimii laajalla alueella Venäjällä. Nopeasti kielellisesti venäläistynyt Inkerin kirkko käsittää yli 80 seurakuntaa, ja sillä on runsaat 15 000 jäsentä.

Jaakko Rusama

Järjestöjen yhteystiedot 2018

KIRKON ULKOMAANAPU

Eteläranta 8
00130 Helsinki
PL 210, 00131 Helsinki
Puh. 020 787 1200
asiakaspalvelu@
kirkonulkomaanapu.fi
www.kirkonulkomaanapu.fi

LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ

Tikkuraitti 11 A, 2. krs, Tikkurila
PL 188, 01301 VANTAA
Puh. 09 2532 5400
kylvaja@kylvaja.fi
www.kylvaja.fi

MEDIALÄHETYS SANANSAATTAJAT

Munckinkatu 67, Hyvinkää
PL 13, 05801 Hyvinkää
Puh. 019 457 7700
Faksi 019 457 7780
sansa@sansa.fi
www.sansa.fi

SUOMEN

EVANKELISLUTERILAINEN KANSANLÄHETYS

Opistotie 1, 12310 RYTTYLÄ
Puh. 019 77 920
Faksi 019 757 055
sekl@sekl.fi
www.sekl.fi

SUOMEN LUTERILAINEN EVANKELIUMIYHDISTYS

Malminkatu 12 A, 5. krs
PL 184, 00181 HELSINKI
Puh. 09 251 390
www.sley.fi

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Maistraatinportti 2 a
00240 Helsinki
Puh. 09 129 71
palaute@suomenlahetysseura.fi
www.felm.suomenlahetysseura.fi

SUOMEN PIPLIASEURA

Maistraatinportti 2 A, 8. krs
PL 54, 00241 Helsinki
Puh. 010 838 6500
info@piplia.fi
www.piplia.fi

SVENSKA LUTHERSKA EVANGELIFÖRENINGEN I FINLAND

Korsholmsplanaden 2
65100 Vasa
Tfn 050 400 9135
slef@slef.fi
www.slef.fi
ekonomi:
Skarpskyttegatan 13 A 3
00120 Helsingfors
Tfn 09 6811 560

Domini Life kutsuu todistajan tehtävään

Älypuhelimeen ladattava Domini Life tarjoaa rukousseinän, kristillisten medioiden uutisvirtaa ja voimasanoja joka päivälle.

DOMINI LIFE -mobiilisovellus tukee kristillistä elämää huumorilla höystettynä. Rukousseinälle voi jättää rukousaiheita ja rukoilla toisten jättämien aiheiden puolesta sekä tehdä oman rukousohjelman.

Uutissivustossa voi seurata kristillisten medioiden uutisvirtaa. Mukana on runsaasti myös lähetysjärjestöjen uutisia.

Matkalla-osiossa saa tietoa ja tunnelmia kristillisten järjestöjen työstä maailmalla klikkaamalla kartalla olevia kohteita. Voimasanoja-osio tarjoaa Raamatun jakeen joka päivälle. Jaetta klikkaamalla pääsee lukemaan koko luvun.

Tavoitteena on, että Domini Life kutsuu kristittyjä todistajan tehtävään ja mahdollistaa matkan kynnyksen osallistumisen myös ruuhkavuosien keskellä.

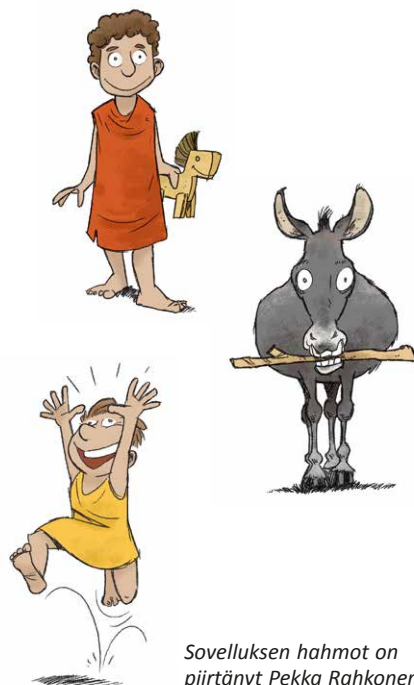
Herran elämä

Sovelluksen nimi Domini Life tarkoittaa Herran elämää. Se on kuin uskontunnustus, joka muistuttaa, että elämä kuuluu Herralle.

Sovellusta suunnitteleva työryhmä ajatteli erityisesti ruuhkavuosia elävää nuorta aikuista, joka on kiinnostunut hengellisistä asioista, mutta jolla ei ole aikaa tai voimia osallistua seurakunnan toimintaan säännöllisesti tai hän ei löydä itselleen sopivaa tapaa osallistua.

Sovellukseen sisältyy pelillinen ominaisuus, jossa kerätään Raamatun hahmoja. Jokainen hahmo tuo esille jonkin näkökulman kristityn elämään. Liikkeelle lähdetään Bileamin aasista.

Domini Lifin käyttäjälle karttuu pisteitä hänen toiminnastaan applikaation sisällä. Pisteiden kerääminen ei ole itsetarkoitus, vaan leikkimielinen tapa seurata omaa tekemistä. Siunaavaa elämäntapaa halutaan tuoda tarjolle ilon ja huumorin kautta. Tarkoitus on kannustaa toimintaan ja aktivoida yhteyttä Jumalan kanssa.

Sovelluksen hahmot on piirtänyt Pekka Rahkonen.

Kehitteillä yhteisö

Käyttäjille ollaan kehittämässä yhteisöä, jossa he voivat olla yhteydessä toisiinsa. Mukaan voi kutsua ystäviä omista sosiaalisen median verkostoista ja jakaa Domini Lifin sisältöjä.

Applikaatio on herättänyt kiinnostusta myös ulkomailla. Englanninkielinen versio on jo työn alla. Tulevaisuudessa sovellus voi kenties palvella erikielisinä versioina Jumalan maailmanlaajuista perhettä. Tähän tehtävään kutsutaan seurakuntia mukaan.

Suomen oloissa ainutlaatuinen mobiilisovellus kokoaa yhteen useita toimijoita. Vetäjinä toimivat Sansa ja Kansan Raamattuseura. Mukana ovat myös Kirkon lähetystyön keskus, TietoPiiri sekä Suomen lähetysneuvoston nuorten aikuisten ryhmä NALE.

Tekninen toteuttaja on Valu Digital Oy. Kirkon Mediasäätiö on tukenut hanketta taloudellisesti. Domini Life on ladattavissa Android- ja iOS-laitteille.

Mervi Viuhko
verkostotoiminnan johtaja, SANSa

Miten sinun seurakunnassasi tehdään lähetystyötä? Laita idea kiertämään:
ext-danielle.miettinen@evl.fi

Öva sig i medkänsla

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET håller som bäst på att lansera Motion & Mission och hoppas på det viset kunna nå nya målgrupper och väcka missionsintresse hos dem. Kanske kan Motion & Mission bli vår tids motsvarighet till missionsyföreningen.

En grupp glada motionärer kan motionera tillsammans och varje deltagare ger t.ex. några euron per gång till ett missionsprojekt gruppen är intresserad av.

”Men vad hjälper fem euro då behoven är enorma?” invänder kanske någon. Betyder fem eller tio euro egentligen någonting? Då jag går igenom vad en av våra insamlingar inbringade under fjolåret, ser jag att fem och tio euro faktiskt spelar en roll.

256 av de människor som deltog i denna insamling gav 5 euro. Tack vare dessa 1280 euro kunde 64 människor få en Bibel på eget modersmål. Och tack vare att 862 människor beslöt att ge 10 euro till denna insamling kunde 431 människor till få en egen Bibel.

För dessa människor som får en egen Bibel kanske livet blir förändrat för alltid, medan många av oss som deltog i insamlingen kanske inte ens minns att vi gav 10 euro.

KANSKE VI efter att ha gett 10 euro under en tid, kan prova att ge 20 eller 30? Kanske vi kan avstå från dem lika smärtfritt som tio euron. Eller kanske göra som en understödare gjorde här om dagen. Hon ringde upp mig och ville fördubbla månadsunderstödet. Kanske vi också kan öva upp oss i givande?

Jag läste nyligen en bok om en församling i USA som regelbundet ordnade resor till någon närliggande stad där det fanns förorter med många mindre bemedlade människor. Då församlingsmedlemmarna såg fattigdomen, kunde deras reaktion bli något i stil med: ”Det här förändrar allt. För nu har jag sett det. Och jag vet att det här är sant.” Syftet med resorna var att församlingsmedlemmarna med egna ögon skulle få se hur fattiga människor lever. Att öva upp sin medkänsla.

Finska Missionsällskapet

”

Hon ringde upp mig och ville fördubbla månadsunderstödet.

DET HÄR gav mig en tankeställare. Det har aldrig slagit mig att man kan öva upp sin medkänsla. Jag har tänkt att man har den medkänsla man har. Att precis som vissa människor föds med bra sångröst, så föds vissa med mycket medkänsla. Andra med mindre. Borde vi regelbundet öva upp vår medkänsla? Precis som vi är måna om att hålla oss i fysiskt trim, så kunde vi träna oss i att sätta oss in i hur utsatta människor har det. Öva oss i att inte vända bort blicken, att inte stänga vårt hjärta.

Kanske 2018 kan bli året då vi övar oss i givande och medkänsla? Och ger en slant varje gång vi varvat motionsspåret? Välkommen att delta i Motion & Mission!

”Om någon som har vad han behöver här i världen ser sin broder lida nöd men stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?” (1. Joh. 3:17)

Britt-Helen Lindman

understöds koordinatör på Finska Missionsällskapet

Motion & Mission

– ett nytt koncept för församlingar

Det senaste året har Finska Missions-sällskapet sökt nya sätt att arbeta inom missionen.

FÖR ATT göra missionen intressantare för en bredare allmänhet har sällskapet tagit fram alternativa verksamhetsformer för att stöda missionen. Verksamheten vill inte konkurrera med existerande missionskretsar, utan fungera som ett komplement till dem.

Konceptet Motion & Mission är ett enkelt och roligt sätt att jobba för välmående och en bättre värld. När man tränar tillsammans samlar man in medel för att förbättra utsatta människors levnadsförhållanden.

Träningsgrupperna kan se olika ut beroende på deltagarnas behov och mål. Man beslutar själv hur ofta man tränar och vilken gren man väljer. Man kan exempelvis löpa, gå, spela fotboll, simma, cykla eller skida.

”

Träningen planeras så att man inom gruppen kommer överens om målen.

Global aktion – nätverk för unga vuxna

Träningen planeras så att man inom gruppen kommer överens om målen. Prestationerna mäts i antal kilometer, timmar, mål eller mängden upprepningar. Samtidigt väljer man ett insamlingsändamål såsom den egna församlingens missionsprojekt.

Konceptet i startgroparna

Camilla Skrifvars-Koskinen från FMS berättar att konceptet är i startgroparna. Om man vill starta en egen Motion & Mission-grupp är det också henne man skall kontakta.

”Tanken bakom dessa nya former är att vi tillsammans med församlingarna kanske skulle våga tänka lite utanför boxen när det gäller missionsverksamheten i församlingarna”, sammanfattar Skrifvars-Koskinen.

”Det finns många församlingsbor som är intresserade av mission och globala frågor, men som på grund av livssituationen inte känner att de passar in i den befintliga verksamheten”, avrundar hon.

En av dem som tagit fasta på Motion & Mission-konceptet är Britt-Helen Lindman från Finska Missionssällskapet. Under tiden februari-mars springer Lindman regelbundet till förmån för missionen. För varje avlagd kilometer kommer hennes sponsorer att understöda missionen med 1€. Motion & Mission är ett trevligt sätt att arbeta för en bättre värld.

Johanna Björkholm-Kallio

VÄRLDEN FÖRÄNDRAS i snabb takt och vi blir ständigt påmind om vårt gemensamma missionsuppdrag då vi ser nöden runtomkring oss. Global aktion är ett alternativt sätt för unga vuxna att arbeta för en bättre värld.

Inom ramen för Global aktion har i huvudstadsregionen ordnats allt från bruncher med teman som rättvis handel och klimatförändring till träffar för invandrare och missionärer. Brunchkonceptet med föredrag har varit omtyckt och lockat många deltagare.

Avsikten med verksamheten är att visa hur vi kan förverkliga vårt globala ansvar och arbeta för våra medmänniskor i vardagen. En viktig del av varje samling har varit att förklara varför dessa frågor är angelägna för oss som är kristna.

Aktiv Facebookgrupp

Global aktion består av två till fyra samlingar per termin. Samlingarna ordnas tillsammans med Finska Missionssällskapet och kontaktperson är Charlotte Stefansson-Myrskog.

En viktig informationskanal för verksamheten är Facebook, där det finns en grupp med namnet Global aktion & Finska Missionssällskapetets frivilliga. I Facebookgruppen sprids information om vad som är gå gång den närmaste framtiden.

Johanna Björkholm-Kallio

Adressändringar

Tfn: 09 18021
e-post: lahetyslehti.
kirkkohallitus@evl.fi
Kyrkostyrelsen /
Kyrkans missionscentral
PB 210, 00131 Helsingfors

Utgivare

Kyrkans missionscentral
PB 210
00131 Helsingfors
Tfn: 09 18021
Fax: 09 1802 350
sakasti.evl.fi/
kirkkommelahetys

Chefredaktör

Risto Jukko
risto.jukko@evl.fi

Redaktionssekreterare

Danielle Miettinen
ext-danielle.miettinen
@evl.fi

Redaktion

Ville Auvinen
Johanna Björkholm-Kallio
Kari Eskelinen
Anssi Nurmi
Jaakko Rusama
Kimmo Saares
Saija Tiilikainen

Tryck

Grano Oy

Layout

Jouni Halonen / Grano Oy

Upplaga

3300 st.

Tidningen utkommer

två gånger per år.
Nästa nummer utkommer
i oktober 2018.

Tidningen skickas till
församlingar, religions-
lärare, kyrkans missions-
organisationer och dom-
kapitel.

ISSN 0789-5135
ISSN 2242-3877 (webb)

BFE1

Posti Green

Sinä olet, Herra,
valo ikuinen,
Hengelläsi murrat
kaiken pimeyden.

Kerran sinä, Herra,
kaiken valaiset,
kirkkautesi täyttää
kaikki sydämet.

Tule, Herra, Jeesus,
soivat taivas, maa.
Sinä olet Sana,
joka pelastaa.

Anna-Mari Kaskinen

SUOMEN[†]
EV. LUT.
KIRKKO